S:12

- Ciyê ku em hatine...
- Tarîkirina hedefan

- Geldiğimiz yerde...
- Bulandırılan ufuklar
- Bir eleştiri!

ORGANA RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

rızgari

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ ORGANI

Organa Rêxistina Rızgariya Kurdistan • Kürdistan Kurtuluş Örgütü Organı
Hejmar / Sayı: 12 • Cotmeh / Ekim 1987
Navnîşan / Adres; Postlagerkarte 016217 B, 4100 Duisburg 1, BRD

www.arsivakurd.org

Ciyê ku em hatine...

Hejmara 3 ya Rızgari, ku li ser fonksiyona parlamentoya KT (Komara Tirkiyê) û siyaseta hilbijartinê lêkola bû wisa destpêdikir:

"Em wek grubekî hevgirtî, destê hev û du girtine û ji rêyek çetîn derbas dibin û ber bi pêş ve diçin. Der dora me jî ji alî dijmin ve hatiye girtin êrîşa dijmin bê rawestin berdewam e. Pêwîste ku li bin êrîşa dijmin jî pêşkevin. Me bi razîbûna xwe ji bo şerê dijmin yekîtî awa kiriye. Ji ber ku ji destpêkê ve me, grubek awakir û dewsa li hev hatinê me ji xwe re rêya têkoşînê bijart, hin kes me gunehkar dikin. Ew bi xwe di nav heriyê de ne, dixwazin me jî bikşînin cem xwe, lê em neçûna nav heriyê de bibiryar in. Lê niha jî hinek ji me diqîrin dibên; 'em dê biçin nav heriyê' û em jî wan eyib dibînin. Ew jî bersiv didin; 'Hûn mirovên paş ve mayî! Hûn fedî nakin, mafê azadiya me jî nadin ku em we bangî bijartina rêyekî baştir bikin!' Belê efendîno! Ne tenê di bangkirina me de lê hûn çûna xwe de jî azad in. Dikarin biçin ciyê ku hûn dixwazin, heta dikarin biçin nav heriyê jî. Ger ji me bipirsin; ciyê we ji xwe nav herî ye. Û em amadene ku alikariya we jî bikin, da ku hûn bikaribin biçin ciyê ku hûn dixwazin. Lê destê me jî berdin û me nekşînin. Gotina bi rûmet azadiyê jî ne lewitînin. Ji ber ku em jî ciyê ku bixwazin biçin 'azad' in, em di şerkirina herî û kesên ku dixwazin biçin nav herîyê de azad in."

(Lenin, Çi Bikin)

Belê, ev ciyê ku em niha te de ne, ger serê xwe bizivirin paşiya xwe binêrin; dibînin ku Rızgari di welatê me Kurdistanê de ji 1974 an ve tesbîtkirina hedefên ideolojîk, teorîk û siyasî yên têkoşîna me ya rizgariya netewî û civakî de bi hemû hêza xwe xebitiye. Niha jî bi hemû hêza xwe dixebite. Ev pêvajoyê me gihandiye ideolojiyek bi hêz, siyasetek bi îstîqrar û qadroyên jêhatî û xwedî tecrûbe. Di nav programekî ber bi çav û îstîqrar de, têzên bingehîn yên şoreşa Kurdistanê bi zehmetî hatine afirandin û têzên me bi gelemperî qebûl dîtine û hinek ji wan jî ketine nav jiyanê. Lê di gel vê, hin jî rêxneyên bi qesit ji me re tên girtin; naverok, armanc û bingeha bi vê cûre rêxneyan ji alî me tê zanîn. Mîsalek jê, dibêjin; *"Rızgari hin li ciyê xwe berê disekine"* Ev vekiriye, ku piştê 1980 î bi taybetî hêzên siyasî yên li Kurdistana Bakur di nav perspektifên giştî ya têkoşînê de ber bi rast ve şimitîne. Di gel vê di Rojhilata-Navîn de têkiliyên bi servîsa îstixbaratên devletên qolonyalîst re hatiye danîn. Rêxistinên, ku berî *"xaîn"* îlan kiribûn li pêş wan wek xulaman sekînin. Li gel rewşa mihacirtiyê guherînên nav tevgera sosyalîst ya dinê dikarîbûn te-

sîr li ser yên din bikin û biguherînin û guhertin jî. Ev guherîn ber bi paş ve çêbûn. Lê, Rızgari ji bo çi biguhere? Gava dibêjin, Rızgari *"li ciyê xwe yê berê disekine, qet ne guheriye";* divê **ji bo çi guherîn û ji ber çi guherîn?** bê diyarkirin.

"Komunîstên" qurre zemanekî ji nişka ve terfiyê *"demokratbûnê"* ku, di roja îro de mode bûye, kirine ji ne guherîna Rızgari zêdetir, divê guherinên di xwe de bidin diyarkirin. Lê, ev nayê kirin, em yeqîn nakin, ku bê kirin jî.

Rızgarî têzên xwe yên îdeolojîk re xwedî derdikeve. Ev rast e. Di vê manayê de neguherîna Rızgari rast e. Heya ku çewtiyên wan jî neyêtê îsbatkirin, dê naguherîn e. Di têzên bingehîn, ku stratejiya têkoşînê tayîn dikin de guherîna rojane bê îstîqrariya siyasî ye. Lê, bi giştî neguherîn dijî diyalektîkê ye. Di vê mana yê de Rızgariyê de jî guherîn çêbûne û çêbibin jî. Ne dîtina vê yekê bê însafî ye. Hetta, Rızgari di nav xwe de -li gel têzên bingehîn- xwe ji ber çav derbaskiriye, xeletî û rastiyên xwe, baş (pozîtîf) û nebaşî(negatîf) yên xwe bi dilekî vekirî daniye meydanê.

Li ser Kurdistanê ya îro, li ser rewşa hêzên siyasî yên mevcûd bi yeko yeko hatiye sekinin. Bi taybetî li ser rewşa wan rêxistinî, hiyerarşî, danûstandinên nav xwe û xebatên wan hetiye rawestin.

Kêmasiya me ya girîng, ku hatiye tesbîtkirin; negihiştina me ya rêxistineke ku bikariba têzên me yên bingehên bixista jiyanê bûye. Bi zanabûna vê kêmasiyê Rızgari di salên dawî de hemû hêza xwe daye xebatê hûnandinê (rêxistinkirinê).

JI DOH HEYA ÎRO...

Rızgari tû car dîroka Kurdistanê bi xwe re destpênekiriye. Ew xwe xelekek ji pêşketina dîroka têkoşîna ya gelê Kurdistanê hesibandiye. Her tim rêza têkoşîna gelê xwe girtiye û wê parastiye.

Rızgari, şiklekî nû ya têkoşîna pêvajoka dîrokî ya netewa Kurdistanê, ku ji nav salên 60 î derketiye pêkanîna pêşî di DDKO û paşê DDKD yê de standiye. Qadroyên, ku Rızgari yê pêkanîbûn ji nav van hebûnan parze bûne hatine.

Rızgari, bi hemû hêza xwe ji bo pêş ve birina weşanxana KOMAL, ku di 1975 an de hatibû damezrandin, beşdarê xebatên wî bû ye. Qadroyên Rızgari di gel hemû astenga xizmetên mezin ji bo xebatên KOMAL, ku bi awakî zanistî li ser dîroka Kurdistanê, li ser pirsên dîtir û li ser xebata arşîv, ziman û çanda Kurd dikir, kiriye.

Rızgari, di Newroza 1976 an de wek kovarek destbi weşanêkir. Armanca wî; *xistina nav gotûbêjê têzên bingehîn yên têkoşîna rizgariya netewî û civakiya Kurdistanê, awakirin û pêşvebirina îdeolojiya giştî ya têkoşînê li ser van têzan; têgihandina naverokek teorîk ji bo qadroyan bû.* Di pêvajoya Rızgariyê de navê vê demê, *pêvajoka awakirina ideolojî* ye. Li Kurdistanê nimuneyek berbiçav, ku me jê istifade bikira tunebû. Tecrûbeyên me jî kêm bûn. Ji ber vê, me qadroyên, ku di pêvajoka îdeolojîk de pêkbihata bi wan re awakirina rêxisitnekê ciddî ji xwe re kirîbû armanc. Bi vî awayî deklarosyonek ku hatibû amedekirin, bi firehî hate gotûbêjkirin. Piştî razîbûna kesên siyasî yên cûrbecûr dest bi weşanî kir. Û di hejmara pêşî ya Rızgariyê de beşek jê ji vê deklarasyonê hate weşandin. Vê demê gelek pêkhatinên siyasî jî çêdibûn. Li vir tişte ku em dixwazin îşaret bikin ev e; gelek mirovên, ku ji deklerasyonê Rızgari re gotîbûn, erê û soza beşdarbûna xebatên Rızgarî dabûn, navê ev mirovana piştî inqilaba 1980 î di îddîanameyên mehkeman û li derveyî welat birêvebirê rêxistinên *"îllegal"* derketin pêşiya me.

Rizgarî li pêşiya xwe wezifeyek wisa danîbû. Ji Organa Nivîsandinê (Yazı Kurulu) pê ve ne xwedî organekê dîtir bû. Wezîfa bingehîn ya Organa Nivîsandinê jî, nivîsandina kovarê, redaktakirinê û neqandina nivîsên kovarê û weşandin û belavkirinê kovarê bû. Lê,

tesîra Rızgari di nav kîtle de, û firehbûna potonsiyelek mezin dor dîtinên Rızgari pêşiya Organa Nivîsandinê re erkên nû û cihê derxistibû. Ev bi giştî bûyerek **ji xwe hatî bû.** Ne girêdayî hebûnekî organîze bû. Di meydanê de destûr(tüzük) û hukmê destûrê bi girêdayî vê parkirina wezîfan tûnebû. ev hebûna ji xwe hatî, bi xwe ve Organa Nivîsandinê re navandina serokatiya *"îdeolojîk û siyasal"* jî anîbû.

Gelek cara naveroka Organa Nivîsandinê re midaxale çêbûn. Gotûbêja derbasbûna awahiya rêxistinek û navandina wê zêde bûn. Ji ber otoriteya şexsî ya hinek hevalên ku di Organa Nivîsandinê de cîh girtî bûn li ser bingeh (taban) tesîrê wan hebû xebat midetekî hat ajotin. Wekê din tu bawerî (güvence) tune bû. Rewşa Rızgari wisa bû; di gel vê jî Rızgarî, meş(mîtîng) çêdikir, afîş çêdikir, xwe pêşandanên protesto çêdikir, li ser bûyerên siyasî dikarîbû giraniya xwe deyne. Lê belê, ev hebûna nerêxistinkirî Piştî demekî din ne karî bersiva rûdanên siyasî bidî. Bersivdayina wê jî ne mimkin bû. Hêzên ku, digotin em bi rêxistinî ne di bin bûyeran de ma bûn. Di nav wan rûdanan de di nav girse û qadroyên Rızgari de ji nebûna rêxistin bûbû sedema bêhuziriyê.

Ev demê ku mesele hûnandinê xwe wek peywistiyekê dida pêş, nerêxistinîbûna Rızgari bêşansiyek mezin bû. Rızgari, kesên ku wek dibistanê têdigihand û sehayên xebatê ku bi fedekarî diafirand, rêxistinên din bê ku kedek serf bikin, -gotin li cîh be- bi dek û dolaban vana distandin. Îro hin kes, ku berî bi vê cûre xebitîne li xwe rexne digrin û xeletiyên xwe qebûl dikin; û vê yekê îtîraf dikin. Em ji vê yekê ji xwe re parek dernaxînin. Li xwe rexne girêdan ne şerm e. Divê ev bê kirin. Di şoreşgeriyê de qurretiya şexsî re cîh nîne.

Ne rêxistinî bûna Rızgari, bû sedema windakirina qadro û sempatîzanan. Xetên reaksiyoner ku li Kurdistanê pêş diketin zor dabûn Rızgariyê.

Rızgari, îdeolojiyek têkoşer diparast. Lê, ji xebatê çekdariyê dûr dima; ev jî wek nakokiyek xuyadikir. Bingeha Rızgari jî zor dida ku Rızgari derbasî xebatê çêkdarê bibe. Di gel van tiştana nebûna awahiyek hîyerarşîk û nediyarbûna wezifeyên qadroyan, di nav qadroyên Rızgari yê de bûbû sedema bê hizuriyê. Qadro nikarîbûn terfî bikin. Ev hinek cîhan de dibûn sedema reaksiyonê. Li derdora me tijî komîteyên navendî, berpirsiyarên herêmî bûn û bi hemû tiştên xwe ve jî di meydanê de bûn. Lê, xwe *"îllegal"* dihesibandin. Ji bo ve yekê pîvanekî jî tûne bû. Hevalbendên Rızgari, tiştên ku li derdora me çêdibûn bi ecêbmayî teqîp dikirin. Di gel vê, wana piçûk didîtin. Ew jî ji qurretiya zanabûna teoriyê dihat. Evana gişt xeletbûn. Me tev de dît. Ne dînîtiya legaliteyê û ne jî belengaziya îllegalîte têkoşîna şoreşgerî pêşnexist. Di gel vana jî, ev tiştana bi bê mesuliyetekî mezin hatin rasyonelkirin. Hîn jî hinekan aynê tiştê çêdikin.

Bi kurtebirin pirsa hûnandinê xwe da bû pêş û ferzkirîbû. Potonsiyel mezin dibû. Ji bo vê yekê qadroyên Rızgari karê hûnandinê danîbûn xala yekemîn a rojeva xwe. Lê...

Lê belê, xala hûnandinê di Organa Nivîsandinê de asê(!) bû. Gotûbêj kûr bû û bi cûdabûnekê dawî hat. Hin hevalên Organa Nivîsandinê di bin tesîra midaxaleyên derva mabûn. Şerên ku, li Kurdistana Başûr di navbera hêzên siyasî de qewimî, gelek îtifaqên li Tirkiyê jî xirakir. Faktorek girîng ya midaxala derva ev bû. Di nav kaosekê de dixwestin ku ji siyasetên Kurdistana Bakur hin qadro bînin ba hev û bi wan re *"awahiyek siyasî ya nû"* pêkbînin. Gelek siyasetan de cûdabûn çêbû. Dixwestin Rızgariyê jî bixin nav vê rewşê(cûdabûnê). Hevalek ji Organa Nivîsandina Rızgari jî, di nav vê komploya siyasî de cîh girtibû, beriya ku deşîfre bibî demek dirêj di nav Organa Nivîsandinê û di nav qadroyên Rızgari de bi weşartî xebitî bû. Planê van ev bû; hinek qadroyên Rızgari derva bihêlin, hinek jî bigrin nav xwe û Rızgariyê jî ji

meydanê rakin. Komplo bi serket. Rızgari cûdabû. Di vê rêya dijwar de hûnandin hat provake kirin. Birînên giran li me ketin.

Ev dem dema herî dijwartir a Rızgari ye. Hin endamên Organa Nivîsandinê dixwestin xebata hûnandinê pêş keve û bigihîjin rêxistinekî siyasî. Yên din li her carê digotin; *"awakirina rêxistin ne danîna konek e."* Û ji ber vê li dij pêşniyara hevalên din derdiketin. Hebûnên rêxistinî ku bibana malzemeyên hûnandinê dihatin texrîbkirin. Grubên ku dixwestin bikevin Rızgari bi wan re pêywendî ne dihat danîn. Awakirina rêxistina polîtîk li ciyê xwe dihiştin. Digotin; *"potansiyel"* heye, radibûn komeleyê xortan awadikirin. Bê rêxistinek siyasî wê rêxistina komelan çi bi aniya jî xuya bû. Me li dawî jî dît ku çi lê hat. Lê, me baweriya pêkanîna yekîtiyên dilsozan qet winda nekir. Me, dev ji metoda îqna berneda. Me, teşhîr û hêz bikar neanî.

Gihaştina ciyê vê naverokê diyar bû. Kesên bê tecrûbe û bê afirandina îdeolojîk wê heya kî derî biçûna? Cûdabûna Rızgarî ne girêdayî bingehek îdeolojîk bû. Li nav şevekî de zêdebûna endamên Organa Nivîsandinê bi tenzilê rutbe, bûn (!)*"Netewaperestên Burjuva"*, beşek jî terfî kirin, bûn *"Şoreşgerên Proleterî"*(!).

Ev cûdabûn di xebata siyasî de edetek, ku ne hatiye dîtin jî, afirand. Bi navê **"teşhîrkirina Netewaperestên Burjuva"** tiştên îllegal di platformên legal da hatin eşkere kirin.

Ev *"teşhîr"* polîsên devletên qolonyalîst re malzemeyên baş da. Ji xwe Rızgari ji ber tezên xwe hedefa êrîşan bû. Cûdabûn bû sedema zêdebûna êrîşan. Li qadroyên Rızgari re iftirayên ne dîtî hatin kirin. Li Tirkiyê û li Rojhilata-Navîn platformên siyasîyekîtî re Rızgari ne hat bangkirin. Civînên ku hatîbû bangkirin jî, ji wan gelekan hat derxistin. Di gel vana jî, Rızgari têzên xwe yên ku îro qebûlek giştî dibînin tavîz neda. Di nav qirêtiyê Rojhilata-Navîn de tewrê xwe ya serbixwe domand.

PIŞTÊ CÛDABÛNÊ

Cûdabûna 1978 ê di xebata hûnandinê de qetandinek çêkir. Lê erka hûnandinê di pêşiya me de bû. Tewrê me piştî cûdabûnê jî li gor wê hat tesbît kirin. Êrîşên, ku di platformên legal de çêdibûn, me wan bê bersiv dihişt. Me xebatên xwe li ser qadroyan xurttir kir. Di bingehên komeleyên xortan de me aliyê din serbest hişt û qasê ku dixwestin peyivîn...

Sedema bingehîn ya cûdabûnê, *"awakirina rêxistin ne danîna konek e"* bû. Lê piştê cûdabûnê, *"rêxistin"* awakirin. Serokên komela xortan bûn endama Komîta Navendî, endamên komîta Karger yên Komelan bûn berpirsiyarê herêman. Rewşa wan, ji xwe dawiya cûdabûnên nav wan de, bi her alî ve deşîfre bû.

Ji xeynî van bûyerên nav me, sedemek girîng yê derva jî hebû, ku tesîr li me dikir. Li dinyayê rûdanên sosyalîst û encama wî di kampan de terafbûn gihiştîbû reddeyek mezin û gûnehbarkirin jî gihiştîbû reddeya dawî. Em ji demekî wisa derbasdibûn ku bê ku tereftariya PKYS(Partî Komunistê Yekîtiya Sovyet) û PKÇ(Partî Komunistê Çîn) bikin, qet nebe PKA(Partî Keda Arnavutluk) bikin çêkirina siyaset ne mimkin bû. Hesasbûna tevgera Kurdistanê û tewrê wî ya serbixwe ji aliyê stratejîk ve beramber van rûdanan xetekî serbixwe pêwîst dikir. Ji ber tewrên serbixwe, em ketin nav tengasiyê. Ev teref bûna kampan ji aliyê maddî ve jî em bê hêz kirîbûn û derxistina kovarê jî bûbû pirsekî. Gava derdiket jî şirketên belavkirinê nedixwestin belavbikin. Ji xwe şîrketên belavkirinê jî hatîbûn parkirin.

Ev tiştên ku me li vir behs kir, qesta me ne ji bo rexne girtina grûp yan jî kesan e. Evana gelek hatine nivîsin. Lê, ji bo em li vir bikaribin pirsekî ronî bikin; pêwîst bû, ku li ser van babetan bisekinin. Bi kurtî behs dikin û jê derbasdibin. Em dizanin ku ji hinekan re malze-

me jî didin, belkî jî ev nivîs bibe sedema derketina siyasetek *"nû"* û kovarek *"nû"*. Dê gelek heval û dostên me jî li me rexne girêbidin. Ji wan re bersiva me ev e; ev rêya dirêj ku li ber me disekine, divê di nav ronahî û zanabûnê de bi hev re girêdayî derbasbin.

RÛDANÊN DIN

Me sala 1979 an bi pêçandina birînên xwe ve derbas kir, di sala 1980 de Organa Siyasî û parwekirina wezîfan çêkir. Di encama operasyonên ku me di sala 1979-80 derbaskirin gelek qadroyên me ketin zindanan û gelek jî mehkûm bûn. Lê di gel înqilaba 12 Îlonê jî, xebatên me dom kir. Ji bo derneketina dervayê welat me berxwe da. Ji bo çareserkirina (helkirin) pirsên maddî ya rêxistinê di seviya taktîkê de çalakiyên çekdarî pêkhatin. Xebata îdeolojîk bi xurtî hat domandin. Dîsa, ji bo piştgiriya girtiyan, teşhîrkirina zordestiyên qolonyalîst xebat hat çêkirin, raya giştî ya dinê hat agahdarkirin. Bi kurtebirî, xebatên îdeolojîk, siyasî û rêxistinî nesekinî.

Bi vî awayî em gihan rêxistina xwe ku di bingeha welat de li ser hîmek bilind dibe; **RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN (RIZGARİ).**

Çima em ji destpêkê ve bi rêxistinek ve derneketin? Ger em bi dilekî vekirî bersiva vê pirsê bidin; zanabûn û jêhatîbûna me ew qas bû. Di pêşiya me de nimûneyek ne bû, ku me ji xwe re bikira mînak. Bi hemû tiştan re parmisandina destan gihiştin. *"Bê teorî pratîk çênedibû"* ji ber vê, pêwîstiya afirandina awahiyek îdeolojîk û teorîk hebû. Kurdistan welatek bû, pêwîstiya wê xetekî sosyalîst û welatparêza hebû. Çênedibû ku em bibana parçek ji tevgerên netewa serdest. Ev tesbîtana, li xwe rexnegirtina me ya girîng in, ku em li ber gelê xwe, qadroyên xwe û mîlîtanên ku ji bo rizgariya netewî û civakiya Kurdistanê têdikoşin çêdikin. Û niha jî, heya ku em rêxistinek têkoşer û berfireh ku xelk negre nav xwe awa nekin, di mewziyên ku programên şoreşa Kurdistanê dûr û nêzîk pêwîst dikin de cîhê xwe negrin; em, xwe li xwe rexnegirtî nahesibînin.

ARMANCÊN BER BI ÇAV

Rêxistina me **RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN (Rızgari),** li pêşiya xwe van armancên (hedefên) ber bi çav daniye:

● Rızgari, di pêvajoka îro de, ji bo serxwebûna welatê me û azadiya netewa me şikênandina dagirkeriya leşkerî pêwîst dibîne, ji ber vê, dê li gor têkoşîna rizgariya netewî siyasetek bimeşîne.

● Rızgari, dizane, ku wesiteya têkoşîna rizgariya netewî hûnandina cephe ye. Ji bo vê, dê xebata pêkanîna Cephe Rizgariya Netewî ya Kurdistanê de cîh bigre û bibe endamek vê cepheyê.

● Rızgari, dê li gor têkoşînê siyasetek nerm û objektîf biafirîne. Encama vê siyasetê, dê herêma ku em lê bi hez in(Kurdistana Bakûr) bilind bibin.

● Rızgari dê nebe rêxistinek mihacir. Niyetek wî wisa tune ye. Rızgari dizane, ku rêxistinên mihacir nikarin têkoşîna Kurdistanê bibin serî, ji ber vê, dê Rızgari giraniya xwe bide welat. Qadroyên, ku li derwayî welat in, dê hinek ji van ji bo rêxistina derwayî welat û xebata dîplomasiyê li derwa bimînin, yên din jî biçin welat.

● Rızgari, dizane, ku naveroka Şoreşa Kurdistanê îllegal e. Ji bo wê dê giraniya xebatên xwe îllegal bimeşîne û ji xebatên legal jî îstîfade bike. Rızgari dê firsend nede modeya xwe nîşandana legalîzmê.

● Rızgari, dizane ku rizgariya netewî ya Kurdistanê pêwîstiya xebata çekdarî dike. Ji bo vê di gel hunandina siyasî, hunandina leşkerî jî pêkbîne.

● Rızgari, dizane ku li Tirkiyê hêjayiyên têkoşîna sosyalîst û mewziyên wî ji bo demokrasiya burjuva tê xirakirin; ji bo ku bikaribin çîna karker a Tirk ji têkoşînê dûrxînin, planên tarî tê çêkirin.

Ev rûdanên wisa, ku li nav *"çep"* diqewimin, dê tesîra van li ser têkoşîna Kurdistanê jî bibin. Ji ber vê, em, dê rûdanên, ku li nav tevgera çepê Tirka diqewimin, dûr nekevin. Em, dê tiştên xelet rêxna bikin, piştgirî û alîkariya tiştên rast bikin.

● Rızgari, dê li gel rêxistinên çep yên radîkal û demokratên bi namûs, ku li Tirkiyê têkoşîna îktîdarê ji bo berjewendiyên rojane feda nakin re îtifaq çêke. Alîkar bibe, ku ev hêzana di nav çepê Tirk de bibin navendiyek.

● Rızgari, dê li gel rêxistin û tevgerên sosyalîst û welatparêz yên perçeyên din a Kurdistanê ve di nav yekîtî û hevkariyên fireh de cîh bigrî.

● Rızgari, ji bo ku bikaribe li ser pirsên Kurdistanê, raya giştî ya dinê û Ewrupa agahdar bike û ji bo ku demokrat û komunîst bibin dostên têkoşîna Kurdistanê; bi wesiteya Sekreteriya Ewrupa dê bûltenên înformasyonê biweşîne. Dê bi civîn, semîner û konferansan, provakasyonên devleta Tirk deşîfre bike û dîplomasiyek ciddî û berdewam çêke.

Û DAWIYÊ

Di nav awahiyek berdewam û bi îstiqrar de, di zanabûna, bi rêzgirtina derbasbûyina Kurdistanê ve, ku em tê de mezin bû ne; ji bo rewşa em tê de û ji bo pêşerojê pêşniyarên vekirî û zelal çêkir. Em, di zanebûna xeletî û kêmasiyên xwe de ne, ku pêvajoya berê çêbû ne. Li ber rûdanên welatê me, bi hesabên encamên giran yên têkçûnê ve ji bo nûkirin û dagirtina ciyên qadroyên me yên windabûyî, bi xwînsarî û bê ku bikevin nav teşqele, dimeşin. Bala xwe didin rewşa hevalên xwe yên girtî û dixebitin, ku rik(kîn) a êşên çûyî bihunin. Piştgiriya vê awahiyê êrka hemû welatperwera ne. Mehkûmkirina xeletiyan pêşxistina rastiyan pêwist e. Hebûnên, ku pêşeroja me tehdîd dikin, divê evana ji ciyên xwe bên rakirin û avêtin. Divê em, bixebitin, ku di rexneyê de metodek zanistî û bi namûs bê karanîn. Ji bo jiyandina programên dûr û dirêj divê em bi hemû hêza xwe bixebitin. Divê em li xwe rexnegirtinê ne tirsin û rastiyan teslîm bikin. Em nikarin xeletiyan rasyonel bikin.

Di vê bîr û baweriyê de, armancê me zelal, rêya me vekirî lê dijwar e... Em mecbûr in, ku hemû hêzên xwe li hember dijmin li ser pirensîban di nav cephekî mişterek de bikin yek. Divê ji bo têkbirina lîstîk û planên dijmin em destê xwe bidin hev.

Em, dê hedefên bername(program) ya xwe siyasî di weşanên xwe de vekin. Herwisa, bername ya me siyasî jî dê bê weşandin. Em, dê li nav têkoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê de ciyê xwe bigirin û bikevin nav yekîtiyên herî fireh. Ji vê pêvajoyê xwe paş ve kişandin ne mimkin e. Wek me her tim kiriye, îro jî li hember rûdanên rojane û di pêkhatinên tarî de (bi şaîbe) rêya zehmet dineqînin. Em, dê dev jî prensîb û tewrê xwe ya serbixwe bernedin. Em, xwedî qadroyên bi îstiqrar û jêhatî ne. Têkoşîna Rızgariya Netewî ya Kurdistanê di nav xwe de bi hezaran kes dihevîne. Gelê me li hember hemû zordestî û asîmîlasyonê jî li serxwe ye.

Qet daxwazek, rikek(kînek) me ya şexsî nîne. Em, îhtiyaca *"demokratbûnê"* jî nahisin(nabînin). Derbasbûyîna Tirkiyê li demokrasiyê, têkoşîna me ya bingehîn nîne.

Di nav hemû pîvanên fedekariyê de, em amade ne, ku li ser bingehek bi prensîb û program, ku hemû hêzên welatparêz û sosyalîst pêkbînin, cîhê xwe bigrin.

BIJÎ SERXWEBÛNA WELATÊ ME
Û
AZADIYA NETEWA ME

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN
(Rızgari)

Geldiğimiz yerde...

T.C Parlementosu'nun işlevini ve seçim siyaseti'ni tartıştığımız 3. sayımıza şu alıntı ile başlamıştık:

''Kaynaşmış bir grup olarak, bir yanı uçurum olan çetin bir geçitten birbirimizin elini sıkı sıkı tutarak ilerlemekteyiz. Her yanımızı düşmanlar sarmış ve hemen hemen kesintisiz ateş altında ilerlemek zorundayız. Serbest irademizle, düşmanla savaşmak için birlik kurmuş durumdayız. Ve bizi daha başından ayrı bir grup kurduğumuz için ve uzlaşma yolu yerine mücadele yolunu seçtiğimiz için suçlayan kimselerin oturduğu çevredeki bataklığa doğru çekilmemek kararındayız. Ve şimdi aramızdan bazıları 'bataklığa gidelim!' diye bağırmaya başlıyorlar. Ve biz onları ayıplıyoruz. Ve onlar karşılık veriyorlar: Ne kadar geri insanlarsınız! Sizi daha iyi bir yol seçmeye çağırma özgürlüğünü bize tanımamaktan utanmıyor musunuz? Evet, baylar! Bizi sadece çağırmakta değil, istediğiniz yere gitmekte, hatta bataklığa gitmekte serbestsiniz. Bize sorarsanız sizin asıl yeriniz bataklıktır. Ve oraya varmanız için, size her türlü yardımı yapmaya hazırız. Ama ellerimizi bırakınız. Bize asılmayınız. Ve ulu özgürlük sözcüğünü kirletmeyiniz. Çünkü, biz de istediğimiz yere gitmekte 'özgürüz', biz de hem bataklığa karşı, hem de oraya gidenlere karşı savaşmakta özgürüz''.
(Lenin, Ne Yapmalı)

Evet, geldiğimiz yerde geriye doğru kısaca bir gözatarsak, Rızgari'nin 1974'lerden beri ülkemiz Kürdistan'da ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelemizin ideolojik-teorik ve siyasal hedefleri doğrultusunda vargücüyle çalıştığını görürüz. Şimdi de vargücüyle çalışmaktadır. Bu süreç bizi güçlü bir ideolojiye, istikrarlı bir siyasete ve denenmiş kadrolara ulaştırmıştır. Somut ve istikrarlı bir program içinde Kürdistan Devrimi'nin temel tezleri dişle-tırnakla oluşturulmuştur. Genel kabul görerek, bir kısmı da hayata geçmiş, geçirilmiştir. Buna karşın; bizim için şartlı birtakım eleştiriler hala yapılmaktadır. Bu tür eleştirilerin nitelikleri ve kaynakları bilinmektedir. Örneğin; *''Rızgari hala yerinde duruyor''* deniliyor. Açıktır ki; 1980 sonrasında özellikle Kuzey Kürdistan'daki siyasal güçler mücadelenin genel perspektifleri içinde büyük ölçüde sağa kaydılar. Bununla birlikte Orta-Doğu'daki bazı sömürgeci devletlerin istihbarat örgütleriyle iç-içe geçtiler. Dün *''hain''* ilan ettikleri örgütler önünde el-pençe divan duruldu. Mültecilik koşulları ile birlikte, dünya sosyalist hareketi içindeki değişmeler başkalarını etkiliyebilir, değiştirebilirdi.

Değiştirdi de. Bu değişme geriye doğru oldu. Ama, eğer Rızgari *"aynı yerde duruyor"* deniyorsa; **ne için değişiklik ve neden değişiklik**, bu açıklanmalıdır.

Günümüzün moda *"demokrat"*lığına terfi eden bir zamanların burunlarından kıl aldırmayan *"komünist"*leri, bizim neden değişmemiz gerektiğinden çok, kendilerindeki değişmeleri açıklamak durumundadırlar. Ne var ki, bu yapılmıyor, yapılacağa da benzemiyor.

Rızgari ideolojik tezlerine sahip çıkıyor. Bu doğrudur. Bu anlamda değişmemiş olduğu da doğrudur. Yanlış oldukları kanıtlanıncaya kadar da değişmeyecektir. Mücadelenin stratejisini belirleyen temel ideolojik tezlerin günübirlik değişmeleri siyasi istikrarsızlıktır. Ancak, genelde değişmeme ya da dönüşmeme diyalektiğe terstir. Rızgari'de de bu anlamda değişiklik ya da dönüşme elbette olacaktır. Olmuştur da. Bunu görmemek insafsızlık olacaktır. Nitekim, Rızgari iç bünyesinde kendini yoğun bir gözden geçirmeye tabi tutmuş, yanlış ve doğrularını, olumluluk ve olumsuzluklarını açık yüreklilikle ortaya koymuştur.

Kürdistan'ın bugünkü yapısı, mevcut siyasal yapılar teker teker değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Örgütlülük durumları, hiyerarşileri, işlerlikleri ve yaptıkları işler dikkatle irdelenmiştir.

Bizim açımızdan saptadığımız en önemli eksiklik, temel tezlerimizi hayata geçirebilecek bir örgütlülük düzeyine sahip olamayışımız olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle tüm çalışmalarımızı örgütlenme üzerine yoğunlaştırdık.

DÜNDEN BUGÜNE...

Rızgari, Kürdistan tarihini kendisi ile başlatmadı. Böyle bir körlük içinde olmadı. O, kendisini Kürdistan Halkı'nın mücadelelerle dolu tarihsel gelişiminin bir halkası saydı. Ve her zaman ona saygı duyup, savundu.

Rızgari, Kürt ulusunun tarihsel süreç içinde ortaya çıkardığı, 60'lı yılların içinden gelen, ilk oluşumunu DDKO'larda ve daha sonra DDKD'lerde bulan bir mücadele geleneğinin yeni biçimiydi. Rızgari'ye vücut veren kadrolar bu yapılar içinden süzülüp gelmişlerdi.

Rızgari, 1975 yılında kurulan ve yayın hayatına başlayan KOMAL-Basım-Yayım-Dağıtım Evi'nin çalışmalarına vargücü ile katıldı. Ve bunun gelişmesi için bütün kadrolarını seferber etti. KOMAL'ın Kürdistan tarihi ve diğer sorunlarıyla ilgili bilimsel ve ciddi yayın sürecinin, arşiv çalışmalarının, haberleşme ve Kürt dili, kültürü üzerindeki çalışmalarının tüm engellere rağmen sürdürülmesine büyük katkıda bulundu.

Rızgari 1976 Newroz'un da bir dergi olarak yayına başladı. Amacı; *Kürdistan'ın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin temel tezlerini tartışmaya sunmak, bu tezler üzerinde mücadelenin genel ideolojisini inşa etmek, geliştirmek ve kadrolara siyasal mücadelede geniş bir teorik muhteva kazandırmaktı.* Rızgari sürecinde bu dönem *"İdeolojik inşa süreci"* olarak adlandırılır. Kürdistan'da örnek alabileceğimiz somut ve mücadeleye denk düşen bir model yoktu, deneylerimiz yetersizdi. Bu nedenle ideolojik inşa sürecinde temel tezler etrafında ideolojik birliğe varmış kadrolarla ciddi bir örgüte ulaşma çabası verdik. Bu anlamda hazırlanan bir deklerasyon mümkün olan en geniş düzeyde taştırıldı. Değişik siyasi eğlimlere mensup kişilerin onayı alındıktan sonra yayına geçildi ve ilk sayıda bu deklerasyonun legal bölümü yayınlandı. Bu dönem Kürdistan'da değişik politik oluşumların meydana geldiği bir dönemdi. Burada altını çizmek istediğimiz sorun şudur: Rızgari deklerasyonunu onaylayarak, çalışmasına aktif olarak katılmayı taahhüt eden birçok insan; 1980 darbesinden sonra isimlerini yurtdışında ve askeri savcıların iddianamelerinde duyduğumuz *"illegal"* örgütlerin kurucu ve yö-

neticisi olarak ortaya çıktı.

Önüne böyle bir görev koymuş olan Rızgari, *Yazı Kurulu* dışında hiçbir organa sahip değildi. Yazı Kurulu'nun temel görevi ise, dergide yayınlanacak yazılar yazmak, gelen yazıları düzenlemek ve aralarında seçme yapmak ve derginin yayınlanması, dağıtılmasından ibaretti. Ama, Rızgari'nin kitlelerde çok büyük yankılar uyandırması, düşünceleri etrafında büyük bir potansiyelin oluşması, Yazı Kurulu'na daha değişik görevler de yüklemeye başlamıştı. Bu tamamen *kendiliğindenci* bir olaydı. Organize bir olguya dayanmıyordu. Ortada bağlayıcı tüzük hükümleri ve buna dayalı işbölümü de yoktu. Bu kendiliğindenci yapı, Yazı Kurulu'nun kendisine *"ideolojik ve siyasal"* önderlik gibi bazı kavramlarla sıfatlandırmasını da getirmişti.

Yazı Kurulu'nun bu yapısına birçok müdahaleler oldu. Yazı Kurulu'nun somut görevlerinin belirlenmesi ve bir örgüt yapısına geçilmesi tartışmaları yoğunluk kazandı. Yazı Kurulu'ndaki bazı unsurlarımızın kişilikleri taban üzerinde etkin olduğu için buna dayalı otorite ile belli bir süre işler götürülebildi. Başka da bir güvencesi yoktu.

Rızgari yukarıda açıklanan düzeylerde olmasına karşılık, miting, afişleme ve protesto gösterileri yapabiliyor ve çeşitli siyasal olaylarda ağırlığını koyabiliyordu. Ancak, bu örgütsüz yapı gelişen siyasal olayları bir zaman sonra göğüsleyemedi, göğüsleyemezdi de. Örgütlü olduğunu iddia eden yapıları bile olaylar aşmıştı. Bu gelişmeler içinde zaten Rızgari kitlesinde ve kadrolarında örgütsüzlük nedeni ile bir huzursuzluk başlamıştı.

Örgütlenmenin kendini somut hayatın pratiğinde dayattığı bu dönemde, Rızgari'nin örgütsüz oluşu başlıbaşına bir talihsizlikti. Rızgari de yetiştirilen unsurlar ve büyük fedakarlıklarla yaratılmış siyasal alanlar yukarıda altını çizdiğimiz *"illegal örgütler"*ce hiçbir emek sarf edilmeksizin, ucuz yöntemlerle ele geçirildi. Bugün bu çalışmaları yapanların bizzat kendileri yaptıkları çalışmaları eleştiriyor, yanlış olduğunu kabul ve itiraf ediyorlar. Biz bundan kendimize bir pay çıkarmıyoruz. Eleştiri ve itirafların ayıp olduğunu da iddia etmiyoruz. Yapılmalıdır. Devrimcilikte kişisel gurura yer yoktur.

Rızgari'nin örgütsüzlüğü, birçok kadrosunu ve sempatizanını yitirmesine neden oldu. Kürdistan'da gelişmeye başlayan reaksiyoner akımlar da, Rızgari'yi zorlamaya başlamışlardı.

Militan bir ideoloji önermesine rağmen silahlı eylemlerden uzak kalması çelişki gibi görünüyor, taban Rızgari'yi silahlı eyleme geçmek konusunda sıkıştırıyordu. Bütün bunların yanı sıra hiyerarşik bir yapının ve yaygın işbölümünün bulunmayışı da kadroları huzursuz ve görevsiz kılıyordu. Kadrolar terfi ettirilemiyordu. Bu, yer yer tepkilere dönüşmekteydi. Herşeyleri ile ortada oldukları halde, illegal olduklarını sanan, her tarafta Merkez Komitesi ve Bölge Sorumluları ile dolup taşan bir zemin oluşmuştu. Bunun için bir ölçü yoktu. Rızgari taraftarları olup bitenleri *"hayretle"* seyretmekteydiler. Buna karşılık bu gelişmelere tepeden de bakıyorlardı. Küçümsüyorlardı. Bu da teorik bilgiçliğin verdiği aşırı böbürlenmeydi. Tüm bunlar yanlıştı. Yanlışları hayat içinde hep beraber gördük. Ne legalite manyaklığı, ne de illegalite perişanlığı ve rahatlığı devrimci mücadeleyi ilerletmedi. Buna rağmen bütün bunlar bir sorumsuzlukla rasyonalleştirildi. Hala da böyle yapanlar var.

Özetle örgütlenme kendini dayatmıştı. Potansiyel hızla büyüyordu. Örgüt konusunda kaybedilecek zaman yoktu. Bu saptama ile Rızgari kadroları örgütlenmeyi gündemlerinin 1.maddesine aldılar. Ancak...

Evet ancak örgütlenme maddesi Yazı Kurulu'nda tıkandı (!), tartışma derinleşti ve ayrılıkla sonuçlandı. Yazı Kurulu'nun bazı ögeleri dış müdahalelerle etkilenmiş, biçimlenmişti. Güney Kürdistan'daki çatışmalar Türkiye'de bazı ittifakları bozmuştu. Dış müdahalenin

en önemli faktörlerinden bir buydu. Yaratılan kaos içinde Kuzey Kürdistan'daki belli başlı siyasal hareketlerden bazı kadroları biraraya getirerek *"yeni bir siyasi yapı"* oluşturulmak isteniyordu. Birçok siyasette yoğun bölünmeler olmuştu. Rızgari de bu sürece sokulmak isteniyordu.

Rızgari Yazı Kurulu'ndan bir öge de bu siyasi komploya angaje olmuş, deşifre oluncaya kadar Yazı Kurulu ve Rızgari tabanında gizlice çalışmıştı. Bazı önder kadrolar dışarıda tutularak Rızgari'nin kendisini ortadan kaldırıp bu oluşum içine alınması planlanmıştı. Komplo başarılı oldu. Rızgari bölündü. Örgütlenme bu en çetin boğazda düpedüz provake edildi. Ağır yaralar alındı.

Bu dönem Rızgari'nin en sıkışık olduğu dönemdir. Yazı Kurulu üyelerinden bazıları örgüte geçilmesini öneriyorlardı. Öneriye her defasında *"örgüt kurmak çadır açmak değildir"* gerekçesiyle karşı çıkılıyordu. Örgütlenmeye adım atmayı sağlayacak nüveler tahrip ediliyordu. Rızgari'ye topluca geçmek isteyenlerle görüşmeler yapılmıyor, savsaklanıyordu. Rızgari'den bazı unsurlar kapı dışarı ediliyordu. Politik örgütlenme dururken *"potansiyel var"* denilerek gençlik örgütlenmeleri gündeme getiriliyor ve kuruluyordu. Siyasal bir örgüt olmadan gençlik kesiminin örgütlendirilmesinin neler getireceği ise belliydi. Sonucunu da gördük.. Fakat gönüllü birliklerin oluşturulması inancını hiç yitirmedik, ikna yöntemini elden bırakmadık. Teşhir ve kaba kuvvete başvurmadık.

Tepedeki bu yapının varacağı sonuç belliydi. Deneysiz ve ideolojik üretimden yoksun unsurların işi nereye kadar götürecekleri açıktı. Rızgari'deki bölünme ideolojik bir nedene dayanmıyordu. Bir gece içinde Yazı Kurulu'nun çoğunluğu *"Burjuva Milliyetçisi"* olarak tenzili rütbe ederken, diğer bir bölümü *"Proleter Devrimcisi"* olarak terfi (!) etmişlerdi.

Bu ayrılık siyasal çalışmada eşine rastlanılmayacak bir geleneği de yarattı. *"Burjuva Milliyetçilerini teşhir"* adı altında illegal muhtevalar legal platformlara getirildi ve teşhire başlanıldı.

"Teşhir", sömürgeci devletler polisine bol bol malzeme sağladı. Genel olarak Rızgari zaten tezlerinden dolayı bir saldırıya hedefti. Bölünme saldırıların artmasına neden oldu. Rızgari kadrolarına iftiralar atıldı. Gerek Türkiye ve gerekse Orta-Doğu'da birlik ve tartışma platformlarına Rızgari çağrılmadı. Çağrıldığı toplantılardan ise çıkartıldı. Bütün bunlara rağmen, Rızgari bugün, genel kabul gören *tezleri*'nden hiçbir biçimde *taviz* vermedi. Orta-Doğu'daki pazarlıklar karşısında *bağımsızlıkçı* tavrını ısrarla sürdürdü.

AYRILIKTAN SONRA

1978'deki bölünme örgütlenmede bir kesinti yarattı. Ancak, örgütlenmenin kendisi ciddi bir görev olarak önümüzde duruyordu. Ayrılıktan sonraki tavrımızı da bu belirledi. Legal platformlardaki saldırıları cevapsız bıraktık. Saptanan kadro unsurlar üzerinde çalışmaları hızlandırdık. Gençlik örgütlerinin tabanlarında karşı tarafı serbest bıraktık, konuşabildikleri kadar konuştular...

Ayrılığın başlıca gerekçesi *"örgüt kurmak çadır açmak değildir"* tezi idi. Ayrılığın hemen arkasından *"örgüt"* kuruldu. Gençlik örgütleri başkanları Merkez Komitesi'ne Yönetim Kurulu Üyeleri ise Bölge Sorumluluklarına terfi ettirildiler. Muhalefet ödüllendirildi. Bu yapının boyutları ve şematik durumu kendi içindeki bölünmeler sonucu deşifre oldu.

İçteki bu gelişmelere karşılık bizi etkileyen önemli bir dış etken daha vardı. Dünyadaki sosyalist gelişmeler ve bunun sonucu kamplaşmalar o kadar büyük boyutlar almıştı ki, suçlamalar hat safaya varmıştı. Böyle bir ortamda SBKP ya da ÇKP, hiç olmazsa AEP çizgisinde olmadan siyaset yapmanın

adeta olanaksız olduğu bir ortamdan geçiyordu. Kürdistan hareketinin nazikliği ve bağımsızlıkçı tavrı, stratejik olarak bu gelişmeler karşısında bağımsız olmayı gerektiyordu. Böylece bağımsız tavrın ve siyaset yapmanın büyük sıkıntısı içine düştük ve düşürüldük. Bu kamplaşmalar aynı zamanda bizi ekonomik olarak da zor duruma soktu. Derginin çıkması bile sorun oldu. Çıkarılabildiği zamanda dağıtımını kimse almadı. Genel Dagıtım işi de ideolojik kamplaşmalara göre paylaşılmıştı.

Bütün bu anlatıklarımızdan amacımız, hiçbir şekilde kişileri ya da belli grupları eleştirmek değildir. Tüm bunlar o kadar yazılıp çizildi ki, burada bir olguyu açıklamak ve ortaya çıkarılması için değinilmesi gereken zorunlu konulardır. Kısaca değinip geçiyoruz.

Bunların polemik konusu olacağını, belki de *"yeni"* bir siyaset oluşturup *"yeni"* bir dergi çıkaracak malzeme de verdiğimizi biliyoruz! Birçok arkadaşımız ve yakın dostlarımız bizleri haklı olarak kınayacaklardır. Onlara cevabımız şu olacaktır: Siyasi çalışmada boşlukta ve karanlıkta yürünmüyor. Önümüzdeki uzun yolu, aydınlık ve belirlilik içinde, birbirimize kenetlenerek geçmek zorundayız.

DAHA SONRAKİ GELİŞMELER

1979 yılını yıkıntıları onarmakla geçirdik. 1980 yılında ise, Siyasal Kurul ve işbölümü ile örgütlenmeyi sürdürdük. 1979 ve 80 yıllarında ardarda geçirdiğimiz operasyonlarda önemli kadrolarımız hapse girdi, bir çoğu da kaçak duruma düşürüldü. 12 Eylül Harekatı'na rağmen çalışmalar sürdürüldü. Yurtdışına çıkmamakta direnildi. Örgütünü mali sorunlarını çözmek için *taktik* düzeyde eylemler olşuturuldu. Yoğun bir ideolojik mücadele sürdürüldü. Yine, işkenceler ve cezaevlerindeki uygulamalar konusunda en geniş siyasal çalışmalar yapılarak, yayın yolu ile dünya kamuoyu duyarlı kılındı. Özetle, ideolojik-siyasal ve örgütsel çalışmalara ara verilmedi.

Böylece, ülke temelinde sağlam çekirdekler üzerinde yükselen örgütümüz **KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ - Rêxistina Rizgarîya Kurdistan- (Rızgari)**'ne ulaştık.

Niçin başından örgütle çıkmadık sorusunun açık yüreklilikle cevabı şu olmalıdır: Bilinç düzeyimiz ve yeteneklerimiz bu kadarına el veriyordu. Önümüzde örnek alacağımız bir örgütlenme yoktu. Herşeye el yordamı ile varılacaktı. İdeolojik ve teorik yapı yeniden ve mutlaka oluşturulmalıydı. *"Teori olmadan pratik olmaz"*dı. Kürdistan bir ülke idi ve bunun da sosyalist, yurtsever bir yapısı mutlaka olmalıydı. Egemen ulus hareketlerinin eklentileri olamazdık. Bu belirlemeler bizim halkımıza, kadrolarımıza ve Kürdistan'ın ulusal ve sosyal kurtuluşu için mücadele veren tüm militanlara yönelen en ciddi **özeleştirimizdir.** Şimdi de kitleleri kucaklayacak bir mücadele örgütü yaratmadan ve Kürdistan Devrimi'nin asgari ve azami program hedeflerinin gerektirdiği düzeylerde yerimizi almadan, *kendimizi aklanmış* ve *öz-eleştiri*'nin gereğini yapmış saymıyacağız..

SOMUT HEDEFLER

Örgütümüz **RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN (Rızgari)** önüne somut hedefler olarak şunları koymuştur:

- Rızgari, bugünkü aşamada ülkemizin bağımsızlığı ve ulusumuzun özgürlüğü için bölgemizi askeri işgalden arındırlamasını zorunlu sayarak, buna takabül eden ulusal kurtuluş mücadelesine denk düşen bir politika izleyecektir.
- Rızgari, ulusal kurtuluş mücadelesinin aracının *cephe örgütlenmesi* olduğu bilinci ile Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin oluşturulması için çalışacak ve böyle bir Cephe'nin neferi

olacaktır.

●Rızgari, mücadeleye denk düşen esnek ve gerçekci bir politika üretecektir. Bu politikanın sonucu olarak en güçlü olduğumuz alandan (Kuzey Kürdistan) yükselecektir.

●Rızgari, bir muhacır örgütü olmayacaktır, böyle niyeti yoktur. Muhacır örgütlenmelerinin Kürdistan mücadelesini yürütemeyeceği bilinci ile çalışmasının yoğunluğunu ülkeye verecektir. Ülke dışındaki az sayıda kadrolarını da ülke dışı örgütlenmesi ve diplomasi dışında ülkeye kaydıracaktır.

●Rızgari, Kürdistan Devrimi'nin muhtevasının illegal olduğu bilinci ile, legal çalışmalardan azami yararlanmakla birlikte, çalışmasının ağırlığını illegal yürütecektir. Geçmişteki moda gösteriler, legalizme prim vermeyecektir.

●Rızgari, Kürdistan ulusal kurtuluşunun *silahlı* bir mücadeleden geçmek zorunda olduğu bilinciyle, siyasi örgütlenmesi ile birlikte askeri örgütlenmesini de gerçekleştirecektir, bunun alt yapılarını oluşturacaktır.

●Rızgari, Türkiye'de sosyalist mücadelenin birikimi, kazanılan mevzilerin burjuva demokrasisi uğruna heder edilmek istendiği bilincindedir. Türk işçi sınıfının mücadeleden alıkoymak için sinsi planlar yapıldığını bilmektedir. *"Sol"*daki bu gelişmelerin, Kürdistan'daki devrimci mücadeleyi de etkileyeceği muhakkaktır. Onun için, Türk Sol Hareketi'ndeki gelişmelere uzak kalmayacağız. Yanlışları eleştirerek mahkum edecek, doğru olanı destekleyeceğiz.

●Rızgari, Türkiye'deki iktidar mücadelesini günübirlik "burjuva demokrasisi" uğruna feda etmeyen radikal sol örgütlerle ve namuslu demokratlarla ittifak yapacaktır. Bunların Türk sol hareketi içinde odak oluşturmalarına yardım edecektir.

●Rızgari, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki sosyalist ve yurtsever örgüt ve hareketlerle en geniş birlik ve ittifak içinde olacaktır.

●Rızgari, sorunlarımızı dünya kamuoyuna, Avrupa'ya anlatmaya azami dikkat ve çaba sarf ederek, demokrat ve komünistlerin Kürdistan mücadelesinin dostları olmalarını sağlamak için en geniş informasyon bilgileri bültenlerle Avrupa Sekreterliği aracılığıyla yayınlayacaktır. Toplantılar, seminerlerle, konferanslarla Türk Devleti'nin oluşturmak istediği yanlış ve provakatif davranışlar deşifre edilecek ciddi ve kalıcı bir diplomasi yapılacaktır.

SONUÇ OLARAK

Kalıcı ve istikrarlı bir yapı içinde, her zaman Kürdistan'ın geçmişine saygılı ve onun içinde büyüdüğümüzün bilincinde olarak; geleceğe ve içinde bulunduğumuz duruma açık-seçik önermeler yaptık, yapmaktayız. Geride bıraktığımız süreçte eksikliklerimizin ve yanlışlarımızın farkındayız. Ülkemizde gelişen durumlar karşısında, ağır yenilgi döneminin sonuçlarını iyi hesaplayarak, kaybettiğimiz kadroların yerlerinin doldurulması ve yenilenmesi için soğukkanlı olarak ve panik içine düşmeden ilerliyoruz. Cezaevlerindeki unsurlarımızın durumlarını dikkatle izleyerek, onları yalnız bırakmadan ve çekilen acıların öfke ile örgütlendirilmesine çalışıyoruz. Bu yapıya omuz vermek her yurtseverin görevidir. Yanlışları mahküm ederek, doğruları geliştirmek zorundayız. Geleceğimizi tehdit eden olguları mevzilerinden söküp atmak için, her çabaya başvurmalıyız. Eleştiride namuslu olmanın ve bilimsel bir yöntemin çalıştırılmasına çaba sarf etmeliyiz. Uzun vadeli programların hayata geçmesi çin vargücümüzle çalışmalıyız. Öz-elşetiriden çekinmemek ve küsmeden gerçekleri teslim etmeleyiz. Hiçbir yanlışı rasyonelleştirmemek durumundayız.

Bu anlayış içinde hedefimiz belirgin ve yolumuz açık, ama, zordur... Tüm güçlerimizi düşmana karşı ortak bir cephede ilkeli olarak birleştirmek zorundayız. Düşmanın oyunlarını boz-

mak ve onu yenmek için birbirimize herzamankinden daha çok kenetlenmeliyiz.

Siyasi program hedeflerimizi yayınlarımızda açacağız. Ayrıca, siyasi programımız bir bütün olarak yayınlanacaktır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yerimizi alarak, en geniş birleşmelere katılacağız. Bu süreçten geri çekilmek mümkün değildir. Günübirlik ve geçici gelişmeler, şaibeli oluşumlar karşısında, herzaman olduğu gibi zor olanı seçiyoruz. İlkelerimizden ve bağımsızlıkçı tavrımızdan taviz vermeyeceğiz. Kararlı ve gözü pek kadrolara sahibiz. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bağrında binlerce unsur barındırmaktadır. Halkımız tüm baskı ve asimilasyona rağmen, ayaktadır.

Bizim kişisel hiçbir öfke ve özlemimiz, hıncımız yoktur. *"Demokrat"* olmak ihtiyacı da duymuyoruz. Türkiye'nin *"demokrasi"*ye geçmesi için önerilenler bizim temel mücadelemiz değildir.

Bütün fedakarlık ölçüleri içinde tüm yurtsever ve sosyalist güçlerin oluşturacakları zeminde ilkeli ve programlı olarak varız, hazırız.

Yaşasın ülkemizin bağımsızlığı
ve ulusumuzun özgürlüğü

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
—Rêxistina Rizgariya Kurdistan—
(RIZGARİ)

70. yılında Büyük Ekim Devrimi'ni gururla selamlıyoruz

"Siyasal metinlerimizde üzerinde sıkça durup Sovyetler Birliği'ni eleştirmiş ve bu yüzden '*sosyalizm ve Sovyet düşmanı*' ilân edilmiştik. Bugün bu nedenle Sovyetler Birliği'ndeki bürokrasiye karşı mücadele ile sosyalist demokrasiyi derinleştirme çabalarını umut ve kıvançla izliyoruz."

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ —Rızgari—

● *çend gotinên kurt li ser "hilbijartinê"*

Tarîkirina hedefan

"Hilbijartinek" din, ku me ne dixwest qet bikevin gotûbêja wî, li Tirkiyê çêdibe...Bi navê têkoşîna parlementerîzm kirîn, firotin û hemû qiretî tê meşandin. Lê belê, ev alema qirêt, ku pêşiya me tarî dike, hedefan şaşdike, daxwazên (girse) kîtle dikşine ciyên dîtir me eleqeder dike. Ji ber vê yekê pêwîste ku em li ser vê carekî din rawestin.

Tiştek nîne, ku em li ser têza *"Li Kurdistanê Siyeseta Hilbijartinê"*, ku di 1977 an de bi firehî hatîbû nivîsîn, lê zêde bikin. Ji xwe ji bo wê nivîsê navê me derketîbû hemû tiştan jî. Divê ev nivîs çend carê din bi nû ve bê xwendin. (Binêr: Rızgari; hejmar 3 û broşûra, "Hilbijartinên herêmî 1977)

Belê, encax li ciyekî hat rawestin, "çep", "demokrat" û "komunîstan" ku ferî tişte ku burjuwaziyê wan dide wan bi vê têr dibin û xwe paş ve dikşînin bûne; dizanin karê xwe jî bixin qilifekî. Niha jî, ji bo karibin nav DEMOKRASIYA BURJUWAZIYA TIRK ciyê xwe bigrin bi hemû jêhatîbûna xwe *"partiyên xwe"* awa dikin.

Bi vî awayî gelek grûp û li gel wan jî şoreşgerên Kurd bi zanebûn wek *"terorîst"* û *"veqetxwaz"* tên nîşandan. Di vê nebênê de ev ciyê ku em niha hatine, ger ji dil be tesbitên *"çep"* û *"demokratan"*ên Tirk li ser Kurdan wek, *"qala Kurda kirin"* û *"naskirina têkoşîna Kurdan"*tiştê baş in. Lê divê neyê ji bîrkirin, ji bo dîtinên xwe berê em hatibûn tecrîdkirin jî. Lê ji bo van çepê Tirk li xwe rexne jî girênedan. Ev rewşa ku niha pêk hetiye dîsa bi têkoşîna Kurdan hatiye qezenckirin.

Belê, Demokrasiya Burjuvaziya Tirk, bi vî awayî bi çep û rastê xwe ve, ger naverokekî hemdem de pêk bê, dê "komunîstan" jî partiya xwe awabikin... Ew têkoşîna sosyalîst, ku bingeha xwe her tim ji rastbûn û azadbûna wan distîne, dê ne be têkoşîna iqtîdarê û şoreşê. Hedef ev e, ku grubekî li bin îzn û îcazetê li nav demokrasiyê ciyê xwe bigre û partiya "komunîst" awa bike û di parlamentoyê de rûne.

Bi zanebûn hedef tê tevlihevkirin û tengkirin. Mîna berê çava li nav CHP û pişt Ecevit safgirtibûn, îro jî tê gotin *"Ma xirab e, bila em ji SHP yê bên bijartin û di parlamentoyê de qala Kurdan bikin.."* bi vî re pirsa Kurdistanê tê weşartin. Ev politikayekî devletê ye û bi hesab e. Ew, we nakin mebûs, ger bikin jî bê guman tiştekî dizanin. Kêrî wan tê. Ew dê nehêlin ku hûnê porlamentoyê de qala Kurdan bikin. Ev tiştên ku îro tên axaftin; *"Emê Kurdan qebûl bikin û zordestî li wan nekin"* dê ji nişka ve ji meydanê rabin. Ji ber ku ev parlamento, di tayînkirina statûya Kurdistanê de organekî bingehîn a dewletê ye.

DEMÊN BIHÛRÎ KU DIBIN...

Gelek metnên siyasî hene, ku di wan de çi nehatiye nivîsîn... Gava mirov bixwîne, dibîne ku di hinek metnên siyasî de, ji beriya deh salan rewşa îro hatiye dîtin û ev bi tesbîtên ciddî ve tijî ne. Herwisa di gelek metnan de jî bi navê şoreşgerî, marksîzm ûhwd. çi tesbîtên mostre (ecêb) hatiye kirin. Divê evana yeko yeko bên vekirin û xortên nûhatî re bên nîşandan, ku bizanin çava siyaset tê kirin, rêxistin tê awakirin û li ber bayê her roj, her roj çava berê xwe diguherin.

Destpêka Rizgarî 3 wisa bû;

"Rojên ku em tê de di-

jîn rojên girîng in; tevgera girse ya ji xwe hatî bi xurtî firehtir dibe û zordestiya otorîteya navendî û qolonyalîzm dijwartir dibe. Îro pêwîstiya teşhîrkirina tevgera girse ya ji xwe hatî, ve teşhîrkirina tercîhên ne rast ku siyaset û îdeolojiya qolonyalîst kiriye mîrat, heye. Û divê li ser van raman û çalakiyên ne rast (sexte), siyaseta têkoşîna netewî û demokratîk a antî-qolonyalîst tesîr bike. Gihandina van potansiyelan mevziyeke zana û bi îstiqrar karekî ferz û jiyanî ye. Li Rojhilatanavîn, Tirkiyê û Kurdistanê divê têkoşîn li ser siyasetekî tekuz be awakirin. Ne ku ev siyaset rahên piçûk ji xwe re bike armanc, lê dive rahên mezin ku xwîn dide organîzmaya qolonyalîst ji xwe re bike armanc. Pratîka şoreşgerî ya cîhanê rê nîşanê me dike; ji bo pûçkirina çekên tecawuz yên emperyalîst-qolonyalîstan divê cebirxana (cephane) yê wan navendî bê pêqandin. Bi vî awayî ger em, yeko yeko hebûnên qolonyalîst ku di nav xwe de tiştên koletiyê dihevînin teşhîr nekin, bi dûv ketina dirûşmên (şîarên) sexte ve ajotina têkoşînê ne mimkin e.

Bi şertekî,'ger qumandariya giştî ya ordî dest nedeyne ser hikm' ew hilbijartinên ku di çar salan de carekî tê çekirin, ji bo wî cûdakirina kategoriyên ku ji bo berjewendiya netewa Kurd qîmetê wan tune ye, li gor wan kategoriyan navandina daxwazên girse çi ye? Ma qey hîşê mirov qebûl dike ku her çar salan carekî ji bo rezaletên qolonyalîstan ku bikaribin dengeyek di matematika parlamentoyê de çêkin û bazirganên siyasî tasalluta xwe xurt bikin gelê Kurdistanê jî ji bo wan teref (alîgir) bi be? Kurdistan qoloniyek e. Parlamentoya Tirk jî yek ji organên girîng e ku hebûna wî xizmeta girêdayîna pirensîban a statûya Kurdistanê û berdawamiya wê statûyê dike. Di vê rewşê de, wê çava tercîhên Kurdistanîyan di vê parlamentoyê de çê bibe? Di nav sistematîka vê parlamentoyê de cûdakirina kategoriyên pêşverû-paşverû, gelêrî-dijî gel ji alî naverok ve, ji bo Kurdistaniyan çi îfade dike? Di ser de jî her hilbijartinê de, şerê birakujî û xurtbûna dijminatiyê nav gel û ji ber van neyartiyên ku bi salan didomin çêdibin... Ew ên ku him hebûna Kurdistanê înkar dikin û him jî diçin Kurdistanê, him ji bo qirkirina netewa Kurd hemû tiştan dikin; xeynî kolemayîna Kurdan, bi çi armancê diçin Kurdistanê û çava dixwazin netewa Kurd alîgirê wan be... Partiyên ku dijî gelê

Kurd asîmîlasyon û jenosîd bi kartînin û şirîkê imhakirina gelê Kurd in li hember wan tercîhên Kurdistaniyan nabe. Hin grubên 'ronakbîr' ku ji bo berjewendiyên rojane navê pêşverû û paşverûtiyê layiqê partiyên qolonyalîstan dibînin; berjewendiyên rastî û berbiçav yên gelê Kurd nahesibînin."

"Belkî jî, ji bo pirsên rojane bîrwekirina dîtina bingehîn, ji bo serkeftinên miweqet ketina nav misabaqan bê ku armanca dawî bê berçavan, ji bo têkoşîna der doran yên rojane; fedakirina pêşeroja tevgerê re sedemên bi namus hene. Lê evana oportunîzm in û dê wek oportunîzm jî bimînin. Belkî jî oportunîzma 'bi namus' hemûyan xirabtir e." (F.Engels-K.Marks)

"...ev nivîs li qasê zanabûn û jêhatibûnên me xwedî iddia ye û armanca vî vekirina meydana gotûbêj e." (Rızgari/3 - Siyaseta Hilbijartinê ya têkoşîna netewî û demokratîk ya antî-qolonyalîst a gelê Kurd- ji beşa destpêkê)

Ev nivîs, divê nû ve bê xwendin.

DIVÊ EM XWEDÎ QERAR BIN...

Pêwîste ku hemû şoreşgerên Kurdistanê û hemû hevalên Rizgarî vê yekê bizanin: Em nikarin ji ber neçariyê di partiyên burjuva de kom bibin. Em nikarin ji wan hêvîdar bin. Bûyerên ku çêdibin, -bi zanebûn an jî nezanî- nikarin me bixin nav teşqeleyê. Bi vê siyaset û îdeolojiyê xwe nikarin xewnaya ketina nav parlamentoyê bibînin û qet nikarin vê na rasyonel jî bikin. Tiştek nîne ku ev hilbijartin ji me re bîne, armanca vî tarîkirina hedefan e. Burjuvazî, leşker û polis bi aqiltir bû ne. Emperyalîzm bi progremekî ciddî ketiye Tirkiyê. Kurdistan jî di hedefa programên nû de disekine. Hîşyar bin! Hîşê xwe bînin serê xwe! Em niha li cîkî bi heq û bi hêz in. Rewş di berjewendiya me de ye. Tiştê ku dixuye; "komunîst" û "demokratan" qasê burjuvaziyê xwe aqiltir nebûne. Ew xwe amade kirine ku lîstikê berê bileyîzin.

"Mirovên" nû didin pîyase yê. Kovarên nû -qet ferqê wan yên kevin nînin- îdeolojî çêdikin, ev bi giştî di bin îzn û îcazetê de ne. Ne bêjin ev gotinên me *"sekter" (tûj)* in. Ne bêjin windakirina kadroyên me û rewşa em te de li me tesîr dikin. Na evana jiyan bixwe ye û pirsên bingehîn yên Kurdistanê ne. Kes nikare pirsên xwe deyne pêşiya van. Li hember van divê em bi hemû hêza xwe rawestin. Em bawer nakin ku bi li hev hatina partiyên burjuva û bi li hev hatina servîsa îstîxbaratên devletên qolonyalîst ve Kurdistan bête rizgarkirin. Bê li hev hatin û bê bazarî û di zanabûna ne li hevkirina nakokiyên xwe, divê em li rêya xwe berdewam bin. Bê guman, dê Kurdistan serkeve. Serfirazî ya me ye. Divê em bi bawerî û bi kîn bimeşin. Belê ev dijwar e, lê em ya rast û dijwar dibijêrin (dineqînin).

"Em di vê pêvajoyê de siyasetek, ku ji siyaseta qolonyalîstan, "çep"ê bi îcaze ku hêjayîyên wan netewaperestiya netewa serdest texrîb kiriye, tawîz nede û li ser prensîbên bingehîn bazarî neke, diparêzin. Em bawer in, ku di vê pêvajoyê de tewrê şoreşgerî jî ev e. Siyasetek şoreşger, di awakirina ideolojiyê de, ku li ser her tiştî hûr û kûr disekine, di rewşa Kurdistanê ya îro de nikare li ser prensîbên bingehîn bazarî bike. Ev pêvajo-

yek gelek dijwar e. Gelek zehmet e û domandina wê fedekarî, camêrî û disîplîn dixwaze, ji bo helkirina erkên ferz û giran; afirandina îradeyek polayî ku neyê tewandin pêwîst dike. Di vê pêvajoyê de, dê têkoşîn bi êş bî û bûye jî, mimkine ku em sernekevin û hejmara me jî kêm bibe. Lê divê neyê ji bîrkirin, ev naveroka ku bê qezenckirin, dikare gelek tiştan biafirîne û serkeve." (ji broşura Rizgarî hejmar 4. -Hilbijartinên herêmî-)

Tiştek nîne ku meriv lê zêde bike. Xwedî têzên xwe bin. Refên xwe bişidînin. Li gor rewşên ku tê de ne şikl nestînin. Îro Kurdistan ji yê berê bi hêztir e. Pêwîste lîstikên ku tên lîstin bên xirakirin. Hedefên ku bo şaşbûna têkoşînê tên danîn divê ji meydanê bên rakirin. Bê tirs û bê westandin di vê pêvajoyê de berdewam bin. Divê em îcazet û xelatên burjuvazî qebûl nekin.

Bijî Têkoşîna me ya Rizgariya Netewî û Demokratîk li dij qolonyalîzm!
Bijî Azadiya Netewa me û Serxwebûna Welatê me!

● *"Seçim-meçim" üzerine bir kaç söç*

Bulandırılan ufuklar

Hiç bir yanı ile yeniden tartışmaya girmek istemediğimiz bir *"seçim-meçim"* daha geçiriyor Türkiye.. Alınanlar,satılanlar ve bütün çirkefliği ile adı parlamenter mücadele olan bir geçit. Ama, zorunlu bir çok manevraların yapıldığı, çıkar ilişkilerinin döndüğü bu alemde; bizi de ilgilendiren, önümüzü bulanıklaştıran,hedef şaşırtan, kitlelerin taleplerini başka yerlere çekmek isteyen bu platformu kısaca bir kez daha belirlemek gerekti..

Daha önce 1977'lerde uzun ve detaylı olarak irdelediğimiz ve bu yüzden adımızın *"herşeye"* çıktığı *"Kürdistan'da Seçim Siyaseti"* ne ekleyecek bir şey yok. Bunu bir kaç kez daha yeniden okumak gerekiyor. *(Bakınız: Rızgari 3 ve Mahalli Seçimler Üzerine Broşür, Kasım 1977).*

Evet,bir yerlerde durulmaya başlandı. Burjuvazilerinin verdikleri ile yetinmeye alışan, aldığı kadarı ile geri çekilip işi kılıfına uydurmayı bilen *"sol"*,*"demokrat"* ve *"komünistler"*,TÜRK BURJUVA DEMOKRASİSİ'nin içinde yerlerini almaya, *"Partilerini"* kurmaya büyük özen gösteriyorlar. Böylece bir çok devrimci grup ve bu arada Kürdistanlı devrimciler de bilinçli olarak *"terörist"* ve *"bölücü"* bir yere oturtulacaktır.

"Kürt Halkı'ndan, Kürdistan'dan sözetmenin Marksizm-Leninizm'e aykırı ve Kürt milliyetçiliği olduğu" savunulurken; bugün *"Kürt Halkı'nın haklı mücadelesinden"* sözedilmektedir. Tutarlı bir öz-eleştiri yapılmaksızın dahi böyle bir yere gelinmesini olumlu karşılıyoruz. Ancak, bu mevzinin,Kürtlerin kendi mücadeleleriyle kazandıkları, Türk *"Sol"*unun bunda pek payı olmadığı da açık bir gerçektir.

Evet, Türk Burjuva Demokrasisi, batılı anlamda sağı ve solu ile oluşabilirse oluşacak ve böylece *"komünistler"* de partilerini kuracaklar.. Her şeyin iyisinin kendilerinin bildiği (!), her şeyin onların dedikleri gibi olması esas olan (!) bir *"sosyalist"* mücadele, ne devrimi hedefleyecek ve ne de bir iktidar mücadelesi olacaktır.

Hedef, bir siyasal grubun, izin ve icazet ile burjuva demokrasisi içinde yerini alması, legal *"komünist"* partiyi kurarak parlamentoya girmesiyle yetinmek olacaktır.

Hedef şaşırılmakta, ufuk daraltılarak bulanıklaştırılmaktadır. *"Kötü mü, SHP'den bile aday olup Kürtlerden bahsetmeliyiz"* denilerek, Kürdistan sorunu kapakaltı edilmektedir. Bir zamanlar Kürt düşmanı CHP'de yer alınıp, Ecevit'in arkasında safa geçildiği gibi..

Bu bir devlet politikasıdır. Sizi mebus etmezler. Ederlerse, bir bildikleri vardır ve işlerine yaradığınız içindir. Size parlamentolarında Kürt sorunundan da söz ettirmezler. Bugün kıyıda köşede konuşulan *"Kürtlerin varlığını kabul edelim,kendilerine baskı yapmayalım"* tantanaları da işlerine geldiğinde bir anda ortadan kalkacaktır. Çünkü, sömürgeci parlamento Kürdistan'ın statüsünü belirleyen en temel organdır.

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ...

Yakın siyasal geçmişmizde, bu günü görebilen, ciddi siyasal metinler olduğu gibi, devrimcilik, marksizm adına ne acaip belirlemelerin yapıldığı metinler de vardır. Bunları tek tek açmak, nasıl siyaset yapıldığını, nasıl örgüt kurulduğunu ve rüzgarın esişine göre her gün nasıl yön değiştirildiğini, genç insanlara sunmak gerek. Bizim için önemini ve güncelliğini halen koruyan RIZGARİ 3'ün girişi şöye başlıyor:

"Yaşadığımız günler, kitlelerin kendiliğinden gelme hareketlerinin hızla boyutlandığı ve merkezi otoritenin sömürgeci baskılarının giderek yoğunlaştığı önemli günlerdir. Kürdistan'da, kitlelerin kendiliğinden gelme hareketlerine olduğu kadar, sömürgeci siyaset ve ideolojinin tahrip ettiği ve gelenek haline ğetirdiği sahte tercihlerin de deşifre edilerek ve bunların fikir ve eylem muhtevasına, anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadelenin siyasetini egemen kılmak gündemdedir. Bu potansiyel direnişleri, bilinçli ve kararlı mevzilere sıçratmak, acil ve hayati bir nitelik taşımaktadır. ***Mücadele:*** *Orta-Doğu'nun bütününde, Türkiye'nin genelinde ve Kürdistan'ın özgül şartlarında kısmi ve yerel taleplerle sömürgeci organizma'nın kılcal damarlarını yoketmek üzerine değil, bizzatihi kılcal damarlarla birlikte sömürgeci organizma'nın şahdamarına yönelen sağlam siyasetin üzerine inşa edilmelidir. Dünya devrimci pratiği bize, emperyalist-sömürgeci tecavüzün temel silahlarını işlemez hale getirmenin, ana cephaneliklerini infilak ettirmenin şart olduğunu öğretiyor. Bu bakımdan tek tek olguların bünyelerinde taşıdıkları esaret ögelerini tesbit etmeden, bu olguları gizleyen sahte sloganların peşine takılarak mücadeleyi sürdürmek mümkün değildir. Örneğin, -eğer ordu kurmayı siyasi iktidara el koymamışsa- dört yılda bir yapılan 'seçim' süresi boyunca ulusun tercihlerini, Kürdistan bakımından sahte ve hiç bir maddi temeli olmayan kategorilere ayırarak, bu kategorilere göre sıfatlandırmak ne-*

dir? Dört yılda bir sömürgeyi, ayrıca siyaset bezirgânlarının tasallutu altına alarak, sömürgecilerin parlamento matematiğinde denge sağlama çabaları için bütün rezillikleri seferber ederek Kürdistanlıların taraf olmadıkları, taraf olamayacakları tercihler için irade kullanmaları akıl alacak bir şey midir?

Kürdistan bir sömürgedir. Türk parlamentosu bu statüyü kurallara bağlayan, bu statünün devam etmesini ve kemikleşmesini sağlayan en önemli organlardan biridir. Hal böyle olunca, Küdistanlıların sömürgeci parlamentoyla ilgili tercihleri olabilir mi? Bu parlamento sistematiği içinde ilerici-gerici, halkçı-halk düşmanı kategorileri Kürdistanlılar için muhteva itibariye ne anlam ifade etmektedir? Her seçim boyunca kanlı olayların olması, Kürdistanlıların birbirlerine düşürülmeleri, yıllar boyu süren düşmanlıklar da cabası... Kürdistan'ı reddederek Kürdistan'a gidenler, Kürt ulusunu inkâr ederek Kürt ulusunun imha edilmesi için her türlü eylemi sürdürenler, Kürdistanlıların köle kalmaları dışında ne amaçla, hangi gerekçe ile Kürdistanlıların taraf olmalarını isterler... Hepsi de asimilasyon ve jenositlerin uygulayıcıları, Kürdistan ve Kürdistanlıların imhasının suç ortağı olan bir dizi siyasi parti karşısında, Kürdistanlıların tercihi olamaz. Bazı 'aydın' grupların, ilericilik-gericilik tekerlemeleri de küçük ve güncel çıkarlar uğruna, Kürdistan'ın gerçek ve somut meselelerini gözardı etmekten başka işe yaramaz.

'Günün geçici sorunları karşısında büyük, temel düşüncelerin bu unutuluşu, geçici başarılar uğruna girişilen yarış ve nihai sonuçları gözönünde tutmadan çevrede verilmekte olan mücadele, bugünün sonuçlarına fede edilen hareketin geleceği, bütün bunların belki de namuslu nedenleri vardır. Ama, bunlar oportünizmdir ve oportünizm olarak kalacaktır. Ve 'namuslu' oportünizm, belki de oportünizmlerin en tehlikelisidir'' (Engels-K.Marks).

''...bu yazı tartışma alanı yaratmayı amaçlayan bir yaklaşım olarak bilincimizin ve yeteneklerimizin çapı kadar iddia sahibidir''(Rızgari/3-Kürt Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Mücadelesinin SEÇİM SİYASETİ-Giriş bölümünden).

Bu yazı yeniden okunmalıdır.

KARARLI OLMALIYIZ...

Her Rızgarici, her Kürdistanlı devrimci şunu bilmeldir. Bir şey ''*yapamamanın*'' sonucu burjuva partilerinde kümelenemeyiz. Onlardan medet umamayız. Ortaya gelen olaylar -bilinçli ya da bilinçsiz- bizi panik içine sokamaz. Panik göstermeye hakkımız da yoktur.

Savunduğumuz ideoloji ve politika bellidir. Parlamentolara girme hevesine kapılamaz, girme hayalleri kuramayız. Bunu hiç bir şekilde rasyonelleştiremeyiz de..

Türk burjuvazisi, askeri ve polisi daha da akıllanmıştır. Emperyalistlerin, Türkiye üzerinde ciddi programları vardır. Kürdistan,yeni emperyalist-sömürgeci programlara hedeftir. Aklımızı bir kez daha başımıza devşirelim! Gelinen yerde haklı ve güçlüyüz. Zemin bizim lehimize, tarihin çarkı bizden yanadır. Görünen o ki, bizim *"komünistler"* ve *"demokratlar"* burjuvazi kadar akıllanmış değiller. Oyunu yine eskisi gibi oynuyorlar. Piyasaya yeni adamlar sürülmekte, eskisinden farksız yeni yeni dergilerle ideolojiler yapılmaktadır. Bunların çoğu izinli ve icazetlidir. Bu belirlemelere *"sekter"*'dir, ya da *"içinde bulunulan koşullar, kadroların telefi ve yenilgilerimiz bizi böyle bir düşünceye itiyor"* demeyiniz. Hayır, bunlar hayatın gerçeği ve Kürdistan'ın temel sorunlarıdır. Hiç kimse sorunlarını bunun önüne koymamalıdır. Bunların karşısında var gücümüzle direnmeliyiz. Biz, burjuva partileri, sömürgeci devletlerin istihbarat güçleriyle pazarlıklı ve onların dümen suyunda, kontrolünde Kürdistan'da kurtuluş mücadelesi verileceğine, Kürdistan'ın kurtulacağına inanmıyoruz. Onlarla aramızda ki çelişkinin antagonist (uzlaşmaz) olduğu bilinciyle yürümeliyiz. Bu işte pazarlık olamaz. Mutlaka kazanacak olan biziz ve Kürdistan'dır.

İnanç ve kararlılıkla yürümeliyiz. Evet. bu zordur. Biz, zor ama, doğru olanı seçiyoruz..

"Biz bu süreçte sömürgeci ideolojiye, sömürgeci siyasete, ezen ulus milliyetçiliğinin tahrip ettiği değerlerle sakat bulunan icazetli 'sol' a karşı asla taviz vermeyen, temel ilkeler üzerinde asla pazarlığa girişmeyen bir siyaseti savunuyoruz. Ve geçtiğimiz süreçte bu tavrın geçerli tek doğru devrimci tavır olduğu üzerinde ısrar ediyoruz. Kürdistan'da ince ince hesaplanması gereken, enine boyuna düşünülmesi ve değerlendirilmesi gereken devrimci bir siyasetin, ideolojik inşa sürecinin içinde bulunduğu durum, ilkeler üzerinde pazarlığa girişilmemesini gerektirmektedir. Çok çetin bir süreçtir bu. Çok zor ve katlanılması fedekârlık, yiğitlik, disiplin isteyen, kendine egemen olmayı ve sağlam bir yapıyı isteyen, 'tek ve eğilmez iradenin' yaratılması için ağır ve fakat kaçınılmaz görevlerin üstesinden gelinmesini gerektiren bir süreçtir. Bu mücadele sürecinin çok acı sonuçları olabilir, olmuştur da. Çok ağır yenilgilere uğranılabilir, uğrayabiliriz. Nicelik olarak azalabiliriz. Ama, kazanılan nitelik, yaratan ve başaracak olan niteliktir. Bu, unutulmamalıdır."(RIZGARİ-Özel Ek 4/Mahalli Seçimler Üzerine, Broşüründen).

Söylenecek fazla bir şey yok. Tezlerimizde direnelim. Saflarımızı daha da sıklaştıralım. İçinde bulunduğumuz koşullara göre biçim almayalım. Bugün Kürdistan, eskisinden daha güçlü bir yerdedir. Oynanmak istenen tüm oyunları bozmak, şaşırtılmak istenen hedefleri ortadan kaldırmak ve deşifre etmek gerekmektedir. Korkmadan ve usanmadan sürece devam edilmelidir.

Burjuvazinin ödüllerine ve icazetine hayır!

Yaşasın anti-sömürgeci ulusal demokratik mücademiz!
Yaşasın ulusumuzun özgürlüğü ve ülkemizin bağımsızlığı!

www.nete...com

Bir eleştiri(*)

27 Mayıs 1983 Cuma günü, Türk Ordusu, Irak sınırını geçerek Güney Kürdistan'a girdi. Harekatın merkezi ULUDERE-HAKKARİ olarak seçilip, buradan yürütülmektedir. Daha sonra (harekattan birkaç saat sonra) Ankara'dan Kızılay Sahra Hastahanesi Hakkari'ye hareket etmiştir. Olay mahalinde çatışmaların meydana geldiğinin ve bu yönde bilgiler alındığının Ankara'ya sorulması durumunda ise; Ankara, *"çatışmalarla ilgili hiçbir şey bize intikal etmemiştir"* demiştir. Başka bir bilgiye göre ise, İran Kürdistan'ından geçen ay içinde (Nisan) Yedi Bin Peşmerge'nin Irak Kürdistan'ına geçtiği söylenmektedir. Fakat, Türk yetkililer *"bu konuda bize böyle bir istihbarat ulaşmadı"* demişlerdir. Harekatın ilk gününde Bağdat ve Ankara, aynı politikayı izleyerek, susmayı tercih ederlerken, üçüncü gün, Türkiye resmi bir açıklama ile durumu kamu oyuna duyurdu. Türk Genel Kurmayı ve Dışişleri Bakanlığı açıklamalarında, askeri harekata gerekçe olarak;

"Türk-Irak sınır boylarında yuvalanan ve Irak-İran Savaşı nedeniyle bölgedeki otorite buoşluğundan yararlanan bazı ayrılıkçı silahlı grupların bölgenin aşayiş ve güvenliğini bozdukları, zaman zaman Türk sınırını ihlal ederek, bölge halkını rahatsız edip şikayetlere neden oldukları, Türk ordusu mensupları ile askeri araç ve gereçlere saldırdıkları, en son olarak da 10 Mayıs günü 3 asker'in şehit ve 1 subay'ın yaralanmasına cüret edip, üstelik Türk ordusu ile pazarlığa kalktıkları, bölgenin güvenliğini çok ciddi şekilde tehdit eden ve Irak sınırında yerleşen bu silahlı gruplara karşı, Irak hükümeti ile temasta bulunulduğu ve 1 yıl önce Türkiye-Irak arasında imzalanan işbirliği anlaşmasına dayanarak bölgeyi bu şakilerden temizlemek üzere, Türk ordusunun mahdut amaçlı bir operasyona başladığı ve başarı ile sonuçlandırıldığı" belirtildi.

Bağdat Hükümeti de uzun bir suskunluktan sonra;

"Türk ordusunun Kuzey'deki ayrılıkcı gruplara karşı çok başarılı bir operasyon sürdürdüğünden ötürü şükran duyduklarını" belirttikten sonra, *"Kuzey Irak'taki çetelerin Türkiye-Irak KERKÜK boru hattına sabotajlar düzenledikleri, özellikle Türkiye'den Irak'a gelen kara nakliyesini engellediklerini ve Türkiye topraklarına saldırılarda bulundukları, Türk Ordusunun İran cephesinde olmasından yararlanan bu çetelerin bölge için tehlikeli bir hal alması üzerine, Türk ordusunun Irak topraklarında bu operasyonu gerçekleştirmiş olduğu"* belirtildi.

Fransız Haber ajansına (AFP) göre, Irak Kürdistanı'nda harekata girişen Türk ordusunun mevcudunun "Yedi-On bin kadar" olduğu açıklanmıştır. Associetet Press ise, Türk ordusunun görünen mevcudunun "ikibin olduğu"'nu belirtmiştir. Harekatın başladığı ilk gün, Türk Ordusu Irak Kürdistanı'nda 30-35 Km kadar içeri girmiştir. 29 Mayıs'ta, operasyonun sonuçlanmış olduğu resmi makamlarca açıklanmasına rağmen, bölgedeki askeri gözlemcilerin bildirdiklerine göre, Türkiye bölgeye asker sevketmeye devam etmektedir. Harekata katılan hiçbir birliğin geri dönmediği ise Türk makamlarınca doğrulanmıştır. Türk Ordusu 30 Mayıs'ta da ilerlemesini 60 Km kadar sürdürmüş ve bu alanı taramaktadır. Irak sınırına sevkedilen seyyar hasta-

hane'nin Siirt'in Şırnak ilçesinden operasyonun sürdürüldüğü alanlara kaydırıldığı, bölgenin yerli ve yabancı basın mensuplarına kapatıldığı, basına uygulanan sansür nedeniyle sağlıklı haberlerin ulaşması engellenmiştir. BBC Radyosu, olayı Beyrut muhabirine dayanarak aktarırken, Türk gazetelerindeki resmi açıklamalara uygun görüntü ve bilgilerden başka bir bilgi aktarmamıştır. Operasyonun 12 Eylül'den sonra Suriye'ye kaçan silahlı terörist grupların bölgeden temizlenmesi amacıyla yapıldığından ve başarısından övgü ile bahseden Türk basını, uydurma röportajlarla halkın "harekattan nasıl memnun olduğunu" anlatma çabasını sürdürdü. Gazeteler Irak'ta üstlenen grupların ... olduğunu öne sürdüler. İngiltere, Hollanda ve İsveç'te yayınlanan bazı gazeteler ise, olayı ilk haber olarak manşette verdiler. Time Gazetesi baş yazısında başlık olarak *"Çaresiz Kürtler"* yazdı. Yazıda, *"Diyarbakır'da sonuçlanan davalarla ve idam kararları ile bu olayın ilgisinin olabileceği ve bir rastlantı olduğu, ayrıca saldırının Irak Kürtleri tarafından başlatılmış olabileceği" de belirtilmektedir. BBC yorumunda ise yine olayın "küçük çaplı bir Kürt isyanı olabileceği"* üzerinde duruldu.

Kürdistan'daki ulusal güçlerin savaş süresince, petrol ve kara nakliyesini keserek hayat damarlarını tuttuğu; Türkiye'nin ise, bölge de özerk bir Kürdistan'ın mevcudiyetine tahammül edemiyeceği batılı gözlemcilerce ifade edildi. Avrupa Parlamentosunda Türkiye'nin İnsan Hakları'nı çiğnediği yolundaki sorunun görüşülmesinde ağırlıklı yönlerden birisi de, işkence ve katliamlarla beraber...milyonluk Kürt Ulusunun haklarının gaspedildiği ve Diyarbakır cezaevindeki işkence ve katliam olayları ile Kürtlerin durumu oluşturmaktaydı. 30 Mayıs günü yapılan ve basında yer alan yarı-resmi açıklamalarda operasyon sırasında 2000'e yakın Kürt ayrılıkçısının tutsak edildiği, bunların 1000 kadarının Türkiye'de diğerlerinin ise Irak'da yargılanacakları belirtildi. Irak Büyük Elçiliği, yakalananların savaş hükümlerine göre yargılanacakları ve hain muamelesi göreceklerini bildirdi. Gözlemciler Genel Kurmay Başkanlığı ve Dışişleri Bakanlığının "Harekatın başarı ile bittiğini" açıklamalarına rağmen, harekatın devam ettiğini bildiriyorlar. Türk Askeri makamları da durumu dolaylı olarak doğrulamakta, *"Türkiye, bölgede huzur ve güveni bozan ayrılıkçı gruplardan bölgeyi temizlemekte kararlıdır"* diyerek, harekatın uzaması konusunda ise, "Harekat silahlı grupların sayılarının veya güçlerinin fazla olmasından kaynaklanmamaktadır. Bölgenin coğrafi şartlarının sert ve çetin olması ve eşkiyanın çevreyi iyi bilmesi zaman almaktadır. Ancak, her türlü coğrafi şartlara alışık ve eğitimli olan Türk Komando birlikleri. bölgedeki dağlarda mağaraları, tek tek arıyarak karanlık amaçlı çeteleri takip etmektedir" demektedirler. BBC, operasyon sırasında tutsak edilenlerin sayısını 400 kişi olarak bildirdi.

Harekattan bir gün önce, ve kavga boyu bölge yoğun diplomatik temaslra sahne oldu. Cunta başkanı Org. Kenan Evren'in davetlisi olarak aniden Türkye'ye gelen ve ziyaret nedeni hakkında bir açıklama yapılmayan ABD Kurmay Başkanı Org. J.R. Vesse'in, Kürdistan'daki askeri birliklerde ve NATO üstlerinde yaptığı denetlemeler ve incelemeler, Türk Ordusunun harekatının boyutları hakkında yeterli bir açıklık getirmektedir. Vesse, Erzurum Hava üssünü de denetleyerek, ABD'ye dönerken Muş bölgesinde NATO Çevik Kuvvetleri'nin 26 Haziran'a kadar sürecek geniş bir tatbikat sürdüreceği açıklandı. Van, Muş, Hakkari havaalanlarının askeri yeterlilik donanımı da gözden geçirildi. Kuzey Kürdistan'da yoğun askeri faaliyet hakim. Komando birlikleri köyleri taramakta ve sıkı güvenlik önlemleri sürdürülmektedir. 30 Mayıs günü ise, Dışişleri Bakanı İlter TÜRKMEN ansızın Bağdat'a ha-

reket etti. Önceleri gizli tutulan bu ziyaretin nedeni olarak, Evren'in Saddam Hüseyin'e mesajının iletilmesi ve iki ülke arasında ayrılıkçı güçlere karşı yürütülecek ortak harekat önlemlerin görüşülmesi olduğu gösterildi. Temasların sık sık tekrarlanacağı bildirildi.

Güney Kürdistan'da Otonom bölgenin denetimini elinde bulunduran ve Irak kuvvetlerine karşı silahlı mücadele yürüten KDP (Kürdistan Demokrat Partisi) Genel Başkanı Mesut Barzani imzasıyla yayınlanan 30 Mayıs tarihli bir bildiri de (bu bildiri Batı Almanya'da Almanyanın Sesi radyosu tarafndan açıklanmıştır); *"27 Mayıs'ta Türk Ordusunun Irak topraklarından 1-2 Km içeri girdiği, Zaxo bölgesi çevresinde mevzilendikleri ve bölgeye hala savaş helikopterlerinin ve savaş birliklerinin sevk edilmekte olduğunu, harekatın Güney Kürdistan'da gelişen bağımsızlık hareketini bastırmak için girişilen bir harekat olduğunu, ayrıca, KDP'nin elinde bulunan topraklardaki kampları dağıtmak olduğunu, Türk ordusunun durumuna karşı Kürt birliklerinin alarma geçirildiği ve saldırı halinde sona erinceye kadar çarpışacaklarını, Kürt dostlarının ve dünya kamu oyundak örgütleri faaliyete geçireceklerini"* belirtmektedir. Bildirinin Güney Kürdistan'da kaleme alındığı ve 30 Mayıs öğle üzeri Almanya'ya ulaştığı bildirilmiştir.

Bağdat ve Suriye'nin Sesi radyoları Türkiye'nin giriştiği operasyondan "başarılı Harekat" olarak övgüyle söz etmişlerdir. Ve aynı radyolar KDP ile Talabani'ye bağlı peşmergelerin geri çekildiklerini ileri sürmüşlerdir. Aynı gün Irak resmi savaş bildirisinde, İran'ın savaş uçaklarının XANIQİN ve REWANDUZ'u bombaladığı iddia edilmiş, ancak İran olayı doğrulamamıştır. Xanıqin ve Rawenduz Kürdistan İhtilalinin merkezi durumundaki iki Kürdistan kentidir. Askeri gözlemciler, bu kentlerin Türk ordusunun son harekatına bağlı olarak Muhtemelen Türkiye ve Irak tarafından bombalanmakta olduğu konusunda birleşiyorlar. ABD desteğinde ve Irak'ın onayı ile Türk ordusunun Irak Kürdistan'ında (Güney Kürdistan) Kürt direnme mevzilerini ve kamplarını temizleme harekatının bilançosu hakkında ölü ve yaralılar ile çarpışmalar konusunda ise, resmi ya da güvenilir bilgilere alınamamaktadır. Ancak 2000 kişinin tutsak edildiği haberi bölgede ve buraya bağlı köylerde Türk ordusunun geniş bir şiddet harekatı sürdürdüğünü göstermektedir. Irak'ın Ankara Büyük Elçisi; *"Türk ordusunun harekatının çok başarılı olduğunu, iki dost ve kardeş ülke arasında sınır konumunun değişik olduğunu, Türk ordusunun Irak'ta kendi topraklarındaymış gibi rahat hareket etmekte olduğunu, kendi ülkesinde huzuru sağlayan Türk ordusunun Irak'da da güvenliği sağlamaya muktedir olduğunu"* belirten demeçler verdiği, ancak, TC'nin İran-Irak savaşına da fiilen müdahale etmekte olduğu ve bölgedeki ABD, NATO askeri varlığının pekiştirildiği soruları ise, cevapsız bırakılmaktadır.

-II-

Kürdistan'ı sömürgeleştiren, askeri işgal altında tutan devletlerin, antisömürgeci ulusal demokratik muhalefet ve ulusal direnmelere karşı her zaman ortak hareket ettikleri, ortak önlemler alındığı bilinmektedir. Hatta, bunu, siyasi, ekonomik ve askeri olarak sistemleştiren Bağdat Paktı ve Cento iflas edeli çok olmadı. Bugün Irak ile Türkiye arasındaki ilişkiye ve yürütülen imha operasyonuna benzer durum, Ağrı direnmesi sırasında da yaşanmıştır. Kürdistan üzerindeki sömürgeci imhanın izlediği süreç ve niteliğini işaret etmek bakımından Ağrı olayını hatırlatmakta fayda vardır.

1926-1930 AĞRI DİRENMESİ'nin Türk orduları tarafından bastırılması sırasında, iki kolordu ve 80 savaş uçağı ile bölgeyi üç yıl boyunca, Kemalistele-

rin deyimi ile " sık sık halka zarar veren şakiler", yani Kürt direnişçilerine baş eğdiremeyen TC, Ağrıdan Kürt bayrağını indirebilmek için, İran'la işbirliği yapmış ve ancak böylelikle İran'a geçen Türk birlikleri, Ağrı'yı arkadan kuşatarak teslim alabilmişlerdi. Bu eylemin sonunda da Kürdistan yakın tarihinin en kanlı jenositleri (soykırımları) gerçekleştirildi. Ağrı (1927) Bêzar (1927), Tendürek (1929), Sason (1930), Zilan, Uramar, Pülümür ve Ağrı-3 (1930)...

Gerek Kürt direnişçilerinin mücadelesi ve gerekse Ordunun yürüttüğü bastırma harekatı, halka karşı yürütülen katliamların zamanında Kemalist diktatörlük tarafından kamu oyuna duyurulmamış, köşe bucak kaçılmıştı. Ancak, olayın çıkışından yirmi gün sonra "Ecnebi gazetelerin neşriyatı" üzerine, Anadolu Ajansı'nın bir tebliği ile 12 Haziran 1930'da "Şark'da bir hadise" olduğu açıklanmıştı. Bu bildiriye yer veren gazetelerin attıkları başlığa göre, "Ağrı dağındaki eşkiya tamamen çevrilmiştir" (Vatan 30 Haziran 1930). İmha harekatı sonuçlandığında 1. Umumi Müfettiş İbrahim TALİ'nin yayınladığı bildiri ile son Irak olayları nedeniyle yayınlanan bildiri ikiz kardeş gibidir.

"1- Ağrı eteklerinde bulunan ve sık sık müti halka zararlar veren eşkiya kuvvetli tayyare filomuzun bambardımanları ile Ağrı'nın karlı yamaçlarına tırmanmak suretiyle bir kısmı canlarını kurtarmıştır,

2- İran'da tertip ve teçhis ettiği, yüzden fazla atlı hududumuzdan girip Zeylan nahiye merkezine kadar ilerleyerek geçen sene arkadaşları tarafımızdan katlolunan, Irak'ta Kör Hüseyin ile eniştesi Yusuf Abdalağa ve avaneleri jandarma karakolu ve seyyar bölüğümüze yaptığı baskında, iki zabit ve dokuz neferimizi şehit etmiştir. Bu vakıadan beş köy halkının eşkiyaya yardım ettiği anlaşılmıştır. Şimdiye kadar vatandaşa devlet silahlarını kullanmaktan içtinap etmiştir (çekinmiştir). Bu müessif vakıadan sonra eşkiyaya yardım edenlerin en şiddetli bir surette cezalandırılacakları şüphesizdir.

3- Umumi Müfettişlik mıntıkasında her taraftan bu hadisenin nefretle karşılandığına dair bir çok taraftan talgraflar almaktayız,

4- Mesele hakkında hudutlar haricinde uydurulacak yalan ve yanlış rivayetlere aldanılmaması vatandaşlarımın işleriyle meşgul olmaların tevsiye ederim"...

Kürtlerin İran içlerinden Ağrı'yı desteklemeleri ve ordunun üç yıl boyunca başarıya ulaşamayışı basında, "İran bize dost mu düşman mı?" gibi (Vakit, 5 Temmuz 1930) başlıkları ile yer almasına neden olmuştu. Oysa, Kürt ulusal hareketini kendileri için ortak tehlike kabul eden iki devlet, bu direnişin bastırılması için askeri alanda ortak davranmaktan başka: O zaman Tahran Büyükelçisi Hüsrev GEREDE'nin hatıraları (Vakit, 1962'de) yazdığına göre; Türkiye'nin stratejik gücünü arttıracak dağlık bir bölgeye güneyden aldıkları bir araziye karşılık TC'ye vermeyi İran hükümeti resmen kabul etmiştir. Yine bugün Güney Kürdistan'daki askeri harekatta tutsak edilenlerden ikibin kadarının Türkiye de sıkıyönetim ve Irak'da savaş hükümlerine göre yargılanacakları haberinin aynısı (1930) da gerçekleştirilmiş. 1. Umumi müfettişlik bölgesi (kuzey Kürdistan) mıntıkasında *"Şekavet ve fesatçılık ve devlet otoritesine karşı koymak gibi cürümlerin"* 5 kişilik mahkemelerde yargılanarak, verilecek hükümlerin temyiz edilmeden kesinleşeceği öngörülmüştü.

Türkiye'de Kemalist iktidar erkinin geleneksel yapısı ve günümüzdeki biçimi olan MB Cuntasının tasarruflarını gözler önüne sermesi bakımından bir ilginç rastlantıyı aktarmak gerekir. Ağrı direnmesinden 5 yıl önce bastırılan Şeyh Sait (1925) direnmesinin bastırılması günlerinde Atatürk, tek parti -tek şef sistemine iyice karar kılmadan "tek partili demokrasi" kurma denemeleri yapmaktaydı. Bu öyle bir de-

mokrasiydi ki, partiler Mustafa Kemal'in direktifi ile ve onun istediği kişilerden oluşacak, parti kurucu listesi ve mebus adayları M. Kemal'in onayından geçecektir. Arzu edilmeyen durumlarda tek şef partileri kapatabilecekti. Bu yolla Fethi (OKYAR) beye kurdurulan, Terakki Perver Cemiyeti Fırkası, yine Kemal Paşa'nın direktifi ile kaldırılmış, İstiklal Mahkemelerince kapatılmıştır. Yine Bolşevik Dünyayı aldatmak ve sosyalist hareketi denetim altına almak için 1920'de Mustafa Kemal'in direktifi ile, Tevfik Rüştü (ARAS), Yunus Nadi, Refik Koraltan ve Celal Bayar'a resmi TKP kurdurtulduğu ve foyası meydana çıkınca da hemen kaldırıldığını hatırlatalım.

MGK'nun, Siyasi Partiler ve Seçim Yasaları, Sıkıyönetim Mahkemeleri Yasaları o dönemin CHF Tüzüğü, Takrir-i Sükûn Kanunu ve İstiklal Mahkemeleri'nden farklı değildir. Hele, "demokrasi" ve "seçim" ilkeleri, siyasi partilerin MGK'nun direktifi ile kurulup yine onun direktifi ile dağıtılması, M.Kemal'in "tek şef" diktatörlük yetkilerini kullanması ile aynı karakterler taşımaktadır. Yine o günden bu güne değişmeyen Kürt halkının ulusal demokratik nitelikli direnme hareketleri ve sömürgeci orduların iş ve güçbirliği içinde direnmelere karşı yürüttükleri imha, yıldırma, sindirme seferleridir.

Kanla, zulümle, katliam ve darağaçları ile uygulanan barbarlıklar!

Burada, 1925'lerden 1983'lere değişmeyen ve gelişmelere karşı bir üçüncü benzeme noktasına da işaret etmek isteriz. O da Türk Sol'u ve "sosyalist"lerinin tavrıdır.

Yıl 1925, Şeyh Sait Direnme Hareketi imha edilmektedir. TKP Yayın organı Orak Çekiç 26 Şubat ve 5 Mart sayılarında şunları yazıyor:

"İrticaın başında Şeyh Sait değil, derebeylik duruyor. İrticaya karşı mücadelesinde halk hükümetledir. Kahrolsun İrtica. Ankara BMM müfrit sol burjuvazinin tırnakları kafasına Karunu vustayı (orta çağ) dolamış yobazların gırtlağına yapışmıştır."

Aynı TKP, Hitlere ilham kaynağı veren 1937-38 Dersim Jenosidi sırasında Komüntern'e gönderdiği raporda; *"Kemalizmin Doğu'da feodalizmi tasfiye hareketine giriştiğini ve hükümetin enerjik reformlarının desteklenmesi gerektiğini"* bildiriyordu.

Türk Sol'u Kürt Ulusal direnmelerini "İngiliz parmağı", "Gericilik" olarak değerlendirirken, Kemalizmi savunurken, bu olguların gerçek yüzünü bilmekten uzak değildi. TKP içinde muhalefet yürüten Dr. H.Kıvılcımlı'nın Elazığ Hapishanesi'ndeyken kaleme aldığı ve Yol yayınları serisinden yayınlanan TKP-MK sine ilettiği raporlar 1939 yılından beri karanlık bırakılırken, ancak 1979 yılında gün ışığına çıkmıştır. Bunlardan "İhtiyat Kuvvet Milliyet Şark" başlıklı kitapta, Kıvılcımlı, Kürdistan'ın Kemalistlerce sömürgeleştirilmek üzere işgal ve ilhak edildiğini anlatmakta, Kürt ulusal direnmelerinin karakterlerini tahlil etmekte, bu hareketlere sahip çıkılarak sosyalizme yönlendirilmelerini savunmaktadır. Demek ki, TKP tercihini Kemalistlerden yana ve Kürt ulusal direnmelerinin bastırılması durumunda kendi burjuvazisinin yanında olmak olarak yaparken, alternatifsiz bilgi eksikliği söz konusu değildir. Bu tercihi karakterine uygun olarak kendisi yapmıştır. Kaldı ki, "bilmemek" mazeret değildir. İşte, Türk Solu'nun yapısına işleyen "Sosyal Şöven" gelenek budur. 1925'den 1983'lere çok şeyler değişti, gelişti. Kemalist diktatörlük ilk dönemdeki karakterini kaybederek, TC'nin bütün burjuva diktatörlüklerinin omurgasını oluşturan bir devlet ideolojisi halinde ve günün ihtiyaçlarına göre çeşitli biçimler alan bir diktatörlük anlayışı haline geldi: anti-Komünist, anti-Kürt, ırkçı, şöven, sömürgeci ve emperyalist burjuvazinin yerli iktidar şubesi ise hiç değişmemiştir. Bu günkü Cunta da en az 1930'lardaki kadar Kemalist bir karakter taşımaktadır.

Kürdistan'ın sömürge statüsü değiş-

medi. Ama, Kürdistan bütünüyle hurdahaş edilen, iliğine kadar soyulup talan edilen modern bir devletler arası sömürge haline geldi. Kürt Ulusunun, Kürdistan köylülüğünün sömürgeci zulme karşı enerjik silahlı isyan geleneği, başkaldırısı, ulusal demokratik muhalefet ise sinmedi, sindirilemedi. Ancak, ulusal demokratik hareketlere ambargo koyan burjuva önderlikler bu tezlerinden geri döndüler, artık Kürdistan proletaryası da ulusal demokratik harekete önderlik etme savını taşıyor ve tüm Kürdistan irili ufaklı pek çok küçük burjuva ulusal demokratik hareketin aktif olarak mücadele ettiği bir alandır şimdi..

Kürdistan'ı işgal ve ilhak altında tutan sömürgeci güçlerin ulusal demokratik muhalefete karşı iş ve güçbirliği de hiç bir zaman değişmedi. Sürekli gelişti ve modernleşti. İşte son örnekte olduğu gibi ortak sömürgelerinde (Güney Kürdistan) askeri gücü zayıflayınca, bu boşluğu diğer bir sömürgeci devlet rahatlıkla doldurabilmektedir. Ortak çıkarlar, ortak hareketleri için Misak-ı Milli, ulusal sınırlar sömürgeciler için hiç ama hiç engel teşkil etmezken bazı, "sosyalist"lerin hala Kürt ulusal hareketini devlet sınırları içinde görme şaşılığını daha hangi keskin belirleme ile kınamak gerekir? Olaylar, daha onların bakışındaki siyasal körlüğü aydınlatacak güçte olmadıkça söylenecek hiç bir söz kalmamaktadır.

Sömürgeciler arasındaki siyasi, askeri ve ekonomik alandaki iş ve güçbirliği tarihi örnekleriyle o denli çoktur ki, biz bir-ikisini daha hatırlatalım:

Mehabat Kürt Cumhuriyeti'nin İran ordularınca yıkılması (1946) sırasında, Genel Kurmay Başkanı M. Barzani 1500 peşmerge ile birlikte üç ülkenin (İran, Irak ve Türkiye) silahlı güçleri ile çarpışarak ve pek çok kayıp vererek, dağlık sınır bölgelerinden SSCB'ye iltica etmeyi başarmıştı. Kürdistan tarihinin bu uzun yürüyüşü, üç devletin ortak tavrına rağmen gerçekleştirilebilmişti. 1960'lardan 1975 yılına kadar KDP önderliğinde Irak ordusuyla "Özerklik" mücadelesi için çarpışan Kürt ulusal hareketinin, Türkiye toprakları içindeki Kürtlerden (Kuzey Kürdistan) yardım görmemesi için ve silahlı güçlerin arkadan çevrilmeleri için TC, Irak Baas cellatlarına hiç bir yardımı esirgemedi.. Sınırdaki Kürt köyleri Komando Jandarma baskınlarına uğratılarak, Irak Kürdistanı'ndaki (Güney Kürdistan) savaşçıların buralarda barınma ve beslenmelerini engellemeye ugraştı. Köylülere işkence edildiği, köy meydanlarında sopa çekildiği, tehdit edildiği ve yaşlı nineler-dedeler bile jandarma karakollarında, "Barzani'ye iki kilo şeker gönderdin, bir çift trabzon lastik gönderdin" diye dayaktan geçirildiler. Ve öldürüldüler. Bölgede gerçek mermi, napalm bombaları ile tatbikatlar yaparak, Güney Kürdistan'daki (Kuzey Irak) Kürt direnmelerini bastırmak, kendisi için de böyle bir tehlikeyi uzak tutmak için kitle katliamlarına başvuracaklarını ilan etmekten çekinmediler.

1973-74 yenilgisinde, Kürt savaşçılarını teslim almak için Irak MİG uçakları yalnız Irak sınırı içindekileri değil, Türkiye sınırındaki Kürtleri de bombalamışlardır. Mülteci halkı kovalayan Irak kuvvetleri, Türkiye sınırını geçerek, onları İran'a doğru püskürtmek için harekatlarını sürdürmüşlerdir. O zaman ki, Ecevit hükümeti binlerce Kürt mülteciyi kabul etmemekte direnmiş, emrivaki ile mültecileri en kısa zamanda İran ve Irak'a teslim etmişti..

1979 yılında İran'da Kürdistan özerk bölgesi yaratan ulusal güçlere karşı Homeyni gericiliğinin başlattığı sindirme harekatıyla, İran'daki Kürt birliklerine her türlü yardım kapısını sınırlayıp, sınır illerde terör estirilerek TC tarafından yine desteklenmişti. Ki, o zaman, Türkiye Kürdistanı'nda (Kuzey Kürdistan) da yüksek olan muhalefet, Kürdistan yurtsever güçlerinin akın akın İran'a Kürt davası için savaşmaya gitmek isteyen ögeleriyle doluydu. TC tatbikat adı altında sınır köylerinde her

akşam erkek nüfus sayımı yapmaya kadar işi vardırmış; fazla ya da noksanlık halinde terör estirmiştir. Köylüler falakaya çekilmiştir.

Dün olduğu gibi bugün de, Kürt ulusal direnmelerinin sömürgeci devletlerece imha edilmesine "sosyalist", "demokrat" etiketli kamu oyu sessiz kalıyor...Kayıtsızlığını sürdürüyor.. Her fırsatta enternasyonalizm'den ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkından, ırkçılığa ve sömürgeciliğe karşı olmaktan söz eden bu kesim; Kürdistan sorunu gündemleşince, derin bir sessizliğe gömülür, katliam ve askeri harekatlar konusunda dahi susmayı, işi geçiştirmeyi, sonra yine "sol"culuk yapmayı yeğliyorlar. Elbette revizyonist-reformist Türk solu'nun sosyal şöven karakteri dün olduğu gibi bu gün de egemendir. Ama, yapının devrimci sosyalist eğilimler tarafından parçalanmakta olduğu da, üzerindeki son kalıntıları atarak, sosyal-şövenizm kamburundan kurtulmaya çabaladığı da bir gerçektir. Ne var ki, bu dinamik eğilimleri büyük çabalarla karartılmakta, onların küçük burjuva yorumu Kürdistan konusunda ürkek, kararsız, ikircikli bir oportünizme saplanmalarına neden olmaktadır. Sonuçta, Türkiye proletarya hareketi en doğal müttefiki olan Kürt Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Hareketi'nden

uzak kalmakta, sömürgedeki sosyalist güçler ezen ulus sosyalistlerinden tecrit edilmekte; her iki alanda da meydan burjuva siyasi akımların hegemonyasına terk edilmektedir.

(...)

[Devam edecek]

(*) Bu metin 4.6.1983 tarihinde, Metris Askeri Cezaevi'nde bulunan Rızgari davası sanıkları tarafından yazılmıştır. O günlerde Irak'ta (Güney Kürdistan'daki) Türk ordusunun harekatı için Rızgari sanıklarının protesto edilmesi için yaptıkları eylem önerilerinin sol siyasi gruplarca kabul edilmemesi üzerine "KÜRDİSTANLI PROLETER SOSYALİSTLERİNİN PROTESTOSU!" başlığı ile Cezaevindeki gruplara verilmiştir. Günümüze ve bundan sonra yapacağımız değerlendirmelere ışık tutacağı inancındayız.

EURORA 87 NATO ÇEVİK KUVVETİ TATBİKATI NEDENİYLE BASIN TOPLANTISI

1 Haziran 1987 günü Avrupa Parlemento'su Milletkevili ve Yeşiller Grubu üyesi Bayan Brigitte HEINRICH ile arkadaşımız Av. Ruşen ARSLAN, Bonn'daki Basın Merkezi (Press-Haus)'nde bir basın toplantısı yaptılar.

Basın toplantısında arkadaşımız R.Arslan'ın okuduğu ve belgeleriyle dağıttığı konuşmanın metnini sunuyoruz.

Sayın Basın Mensupları ve İzleyiciler

Kürdistan, çıkar ilişkilerinin, nüfuz yarışının en yoğun olduğu Orta-Doğu'da uluslar-arası (devletler-arası) bir sömürgedir. Kendisini sömürgeleştiren devletlerden ikisi; İran ile Irak savaş içindeler. İran'daki İslâmi Devrim'in yarattığı denge değişikliğinden sonra, devam etmekte olan savaş ve Güney Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Orta-Doğu'yu yeni denge değişikliklerine gebe kılmıştır. Eğer bu gerçekten yola çıkarsak, Kürdistan'daki Çevik Kuvvet tatbikatının amacını kavrabiliriz.

Türk Ordusu, Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana Kürt sorununa göre örgütlenmiştir. Ordunun devlet sınırları içindeki dağılımında baş öge; Kürt "tehlikesi"dir. Bunun içindir ki, bütçenin yüzde 20'sini yutan ve asker sayısı 250 bine ulaşan ordunun üçte ikisi Kürdistan'dadır. Hukuki statü ise işgalciliktir. Bundan dolayı biz Kürtler, Türk Devleti'ne sömürgeci, Türk Ordusu'na da işgâlci diyoruz.

Türk yetkilileri öteden beri "Sovyet tehdidine karşı Doğu'da bu kadar asker bulundurduklarını" söylemektedirler. Tüm dünya 70 yıldır Sovyetlerle Türkiye arasında sınır olayı meydana gelmemiş olduğunu bilir.

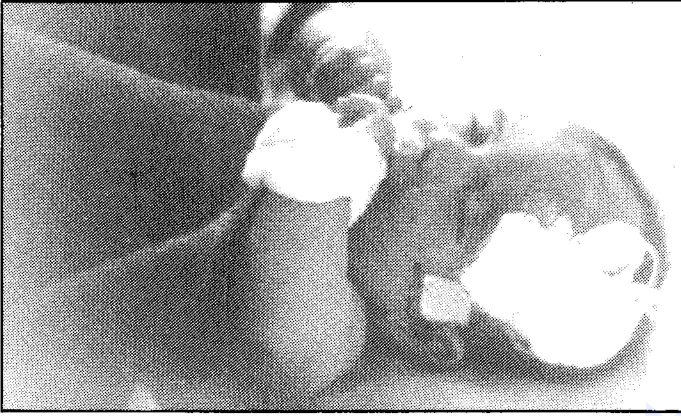
Size biri 1978, diğeri ise 1987'de yapılan iki tatbikattan sözedeceğim: 1978'de yapılan ve "Kanatlı" adı verilen tatbikat senaryosunda düşman, Kürt Halkı olarak temsil edilmiş ve ona uygun tatbikat yapılmıştı. (Rızgari'nin 7. Sayısı'nda bununla ilgili fotoğraf ve haber var.)

Kış-87 Tatbikatı senaryosunda ise "Güney-Doğu'dan gelen düşmana karşı" savunma ve imha oyunları düzenlendi. Tabi bu düşman da Kürt Halkı'ndan başkası değildi. Türk Ordusu, bir yandan Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini imhaya yönelik örgütlenirken; diğer yandan, empreyalist ve saldırgan bir pakt olan NATO'nun, Orta-Doğu'da kendine yüklediği görevlere hazırlanmaktadır.

ABD 1980'den beri Kuzey Kürdistan'a Çevik Kuvvet yerleştirmek istiyor. Ortada henüz açık bir anlaşma yok. Ama, Çevik Kuvvet'in hareketini sağlayabilecek alt-yapı tesisleri yapılıyor Muş, Van, Batman ve Erzurum havaalanları bunlara birer örnek. Türk Devleti, 1983'de Konya'da bulunan 2. Ordu Karargahı'nı ve bağlı birliklerin Kürdistan'a nakletti. Bugün 2.Ordu Karargahı Kürdistan'daki Malatya ilindedir. Bir konuya dikkatinizi çekmek isterim. Türk Devleti'nin 2.Ordusunu Kürdistan'a kaydırışı, PKK'nın 15 Ağustos 1984'deki Eruh-Şemdinli olayından öncedir ve hesaplıdır.

Türkiye, başta ABD olmak üzere; bazı NATO üyesi devletlerin teşviki ile Kerkük ve Musul'u işgâl etmenin hazırlığı içindedir. Ülkede kamuoyu oluşturmak için, eski başbakanların, dışişleri bakanlarının, tanınmış politikacı ve profesörlerin, emekli generallerin katıldığı tartışma başlatılmıştır. Böylece Türkiye, güneyinde otonom da olsa bir Kürt Devleti'nin kuruluşunu engellemiş ve NATO da sınırlarını Basra'ya doğru uzatmış olacak.

Türk Ordusu'nun 1983'den 87'ye kadar çeşitli aralıklarla Irak "sınırları" içindeki Güney Kürdistan'a saldırısı, Musul ve Kerkük'ü işgâlin birer provasıdır. Yoksa sınır bölgesinde bir kaç asker öldürüldüğü için değil. Nitekim 83'de bir askerin öldürülmesini bahane edip Güney Kürdistan'a saldırırken; Nisan-87'de üçü subay 14 askerinin öldürüşünü sal-

Irak Kürdistan'ında kimyasal silahlarla bombalan bir çocuk

dırı konusu yapmamıştır.

Türk Ordusu'nun saldırısındaki ölçü; İran-Irak savaşı'nda Irak'ın durumunun kötüleşmesi ve Güney Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin zafere doğru koşmasıdır. Güney Kürdistan'daki kurtarılmış alanlara yapılan saldırılar dışında, daha ufak timlerle, Orta-Doğu ve Avrupa'daki Kürtlere ve Ermenilere karşı katliamlar düzenlenmektedir. Beyrut'ta kaçırılıp öldürülen Ermeni militanları ile Paris'deki Ermeni kahvesinin silâhla taranmasının ve Ermeni Anıtı'nın bombalanmasının faili Türk Devleti'dir. Türk Askeri, Suriye'nin Kamışlı İlçesi'nde 15 Kürt Devrimcisini 12 ARALIK 1980'de katletti. 21.11.1986'da evinin önünde oturan Kamran XIDIR, sınırdan açılan ateşle öldürüldü. Türk Devleti'nin Güney Kürdistan'a saldırısı büyük protestolara neden oldu ve Türk Devleti, dış politikasında büyük güçlüklerle karşılaştı. Bu nedenle, aralarında anlaşma olduğu halde, Irak Ordusu'nun ilkbaharda kuzeye doğru başlattığı harekâta Türk Ordusu katılmadı. Saldırıda yanlız kalan Irak, peşmergelere ve sivil halka karşı kimyasal silahlar kullandı.

Şimdi size Kurdistan Press muhabirlerinin savaş bölgesinden gönderdikleri ve hiç bir yerde yayınlanmamış, kimyasal silahlarla yaralanmış Kürtlerin fotoğraflarını sunuyorum. İşte Hewlêr Bölgesi'ndeki Binkirawa Köyü'nden Muzid AHMED, Mehemed HUSSİN ve Mistefa Kerim ABDULLAH'ın fotoğrafları. Yanlız Şêxwasan Köyü'nde öldürülen ve yaşları 2 ile 12 arasında olan çocuk sayısı 21'dir. 6 Mayıs tarihli Kurdistan Press'de adlarını bulabilirsiniz. Türk Devleti, potonsiyel tehlike gördüğü Kürdistan sorununu kökünden çözmek istiyor. Askeri tetbirlerini sağlamlaştırıc ekonomik ve sosyal tetbirlere başvuruyor. Kuzey Kürdistan'da 1983'de büyük bir ulusal direniş baş gösteren DERSİM Halkı başta olmak üzere, sınır köyleri sürgüne tabi tutulmaktadır. Sürgün asimilasyon amacıyla Türk bölgelerinde yapılmaktadır. Şubat 1987'de eski adı DERSİM olan Tunceli'nin 435 köyünden 356'sını boşaltma kararı alındı. Türk Hükümeti, Le Monde gazetesine sürgün kararını yalanladığı halde; karar sonradan Resmi Gazete'de yayınlandı. Baraj suları altında kalacak köyleri aynı amaçla batıya, Türk bölgelerine naklediliyor.

Gerillaların uğradıkları küçük yerleşim birimleri boşaltılıp yıkılıyor. Eruh'a bağlı Ebubekra, Müşteka Mezraları ile Erdurdu Köyü "teröristlerin uğrak yeri olduğu" gerekçesiyle boşıltıldı. Ebubekra Mezrası buldozerle yıkıldı. Askerler teçhizatlarını zorla Kürt köylülerine taşıtmaktadırlar. Eruh'un Fındık Nahiyesi'nde 3 askerle birlikte öldürülen 70 yaşındaki Ahmet ESENDEMİR ile çocuk yaştaki iki torunu, askerlerin çantasını taşıyorlardı. Eruh'un Çeltik Köyü'nde kahveye asılan bombalı pankart, Astsubay Ayhan DİNDAR'ın emriyle köylü Emin KAYA tarafından indirildi ve indirirken de yaralandı.

Köyler silah teslimine zorlanmakta, silahı olmayanlara ise asker ve polisler silah satıp ardından toplamaktadırlar. Yüzbaşı Orhan ŞAHİN'in timindekiler, işi gizlenemiyecek derecede açık yaptıklarından, Diyarbakır da yargılanıp 5 ila 12 yıl arasında değişen cezalara çarptırıldılar.

Türk Askeri, köylülerin mallarına el koyabilmektedir. Örnek olarak parlamentoya da intikal eden Doğubeyazit'in Gülveren, Çetenli, Ayrancı Halaç, Besler ve Dağdelen köylülerinin otlarına el konulmasını vermek istiyorum. Otlara el koyan; Telçeker Tabur Komutanı Binbaşı Kemal'dir.

Bir de köy korucuları sorunu var. Köy koruculuğu milislik adı altında Türk devletinin ta 1925 Şeyh Sait Harekâtından beri uyguladığı bir yöntem. Son zamanki köy koruculuğu uygulaması da 84 Ağustosundaki Eruh-Şemdinli olayından vnce uygulamaya konulmuştu. Bunu açmakta yarar var. Türk Devleti, Kürdistan'da *toplu suçluluk* uygulaması içindedir. Bunu Cezaevinde iken bize de uygularlardı. Örneğin; Yatma saatinde herhangi bir nedenle ayakta olmak yasaklandığından, işemek için tuvalete giden biri görüldüğünde ertesi gün bütün koğuştakiler sıra dayağından geçirilirdi. Kürdistan'da bu uygulama genel ve devamlıdır. Diyelim ki, aranan biri bir köye uğramış olsun. Bütün köy meydana toplanır, Kadın-Erkek, genç-yaşlı demeden dayaktan geçirilir.

Kimyasal silahlarla yaralanmış bir başka çocuk

hedef 12 Eylül'den sonra, petrol boru hattının geçtiği köylerdeki sabotajlardan tüm köy halkı sorumlu tutulmaya başlandı. Kölülere, boru hattının korunması yükümlülüğü getirildi. Bu yükümlülük, sınır geçişlerini engellemek için, sınır köylerine de yüklendi. Bu köylerde beşer kişilik silahlı koruc gurupları oluşturuldu. Eruh-Şemdinli olayından sonra ise yaygınlaştırıldı.

Devlet, askerliğini yapmış Kürt gençlerini zorla köy korucusu yapmakta, yapmak istemeyenleri aranan kişiler durumuna düşürmektedir.

Sayısı ellibin'i bulan köy koruculuğu "Kürd'ü Kürd'e kırdırma politikası"nın bir ürünüdür. Devlet her zaman Kürdistan'da aşiret, mezhep, din ve ırk ayrılıklarını, kan davalarını düşmanlığa dönüştürücü oyunlar tezgahlamıştır. Köy korucuları, düşman ailelerin birinden seçilmektedir. Silahlı köy korucusu, aralarında düşmanlık bulunan diğer ailelere baskı yapmakta, adam öldürmektedir.

Türk Polisi, aile ve aşiretler arasında ki düşmanlığı körüklemek için Pêşmerge kılığında köy korucularına saldırıp öldürmektedir. Bingöl'de öldürülen iki köy korucusunun durumu parlamentoya intikal ettirildi. Siirt'li Ziya Çakas, köy korucusu olan kardeşi Mustafa Çakas'ın Polis tarafından öldürüldüğünü iddia etti.

Sömürgeci Türk devletinin, Kürt halkının, Kürdistan'ın bütün parçalarında verdiği ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak ve sınırlarını Musul ve Kerkük'e kadar uzatmak için hazırlandığı bir dönemde, O'na destek vermek için Çevik Kuvvet Tatbikatı yapılıyor. F. Almanya'da tatbikat için asker gönderecek. Kürdistan'a tatbikat için dahi olsa, asker göndermek; Emperyalist bir tasarruf ve Kürt halkına yönelik bir suçtur. F. Almanya Hükümetleri, sömürgeci Türk Devleti'ni her alanda desteklemekle O'na suç ortağı olmaktadır. Türk Ordusu'na ABD'den sonra en büyük yardımı F. Almanya yapmaktadır. Kürdistan'a gönderilecek Çevik Kuvvet, demoralize işgalci Türk Ordusu'na güç verecek ve Kürdistan'da yeni operasyonlar yapmasını kolaylaştıracaktır.

Basın aracılığıyla Alman Halkı'na seslenmek istiyorum:

F. Almanya'nın Türk Sömürgeciliğini destekleyen tasarruflarına, işgalci Türk Ordusu'na yapılan askeri yardımlara karşı çıkın!

Kürt halkının Ulusal Kurtuluş Mücadelesini destekleyin!

Unutmayınız ki, Vietnam Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'de tayin edici rol, her ne kadar Vietnam halkının direnişinde idi ise de, sonucu Amerikan halkının bu haksız savaşa olan muhalefeti belirledi.

Hepinize saygı ve teşekkürlerimi sunarım.

PKK, DEVRİMCİLERE SALDIRIYA DEVAM EDİYOR

LAVRİON MÜLTECİ KAMPINDAKİ SALDIRILAR

22 Haziran günü PKK'liler, Yunanistan'daki Lavrion Mülteci Kampı'ndaki DEV-YOL, PARTİZAN, HALKIN KURTULUŞU ve RIZGARİ taraftarlarına saldırdı. Saldırıya diğer siyasetlerden olan devrimcilerin odalarını işgaliyle başlayan PKK'liler, "herkesin ERNK'ye teslim olmasını" istediler.

PKK'lilerin saldırısında Bedri adındaki arkadaşımıy yedi yerinden bıçaklandı. Kalabalık bir grup, yanında hiç kimsenin bulunmadığı sırada Bedri'yi yaraladı. Ağır yaralanan ve kan kaybetme yüzünden ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kalan arkadaşımızın, hastahanye kaldırılmasına uzun süre engel oldular. Bedri bu yüzden ölümün eşiğinden döndü. Bedri arkadaşımız daha önce de faşistler tarafından yaralanmıştı.

Saldırıya uğrayan arkadaşımız Bedri, hastahanede

22 Haziran'daki ilk saldırıdan sonra, yemekhanede yemek yenirken aniden saldırıya geçen PKK'liler, bıçak ve şişlerle ikisi ağır olmak üzere üç Partizan'lıyı yaraladılar.

Saldırılar sırasında odalara baskın yapan PKK'liler, buldukları bütün eşya, kitap, belge ve paralara el koydular. İşlerine yarayanları gasp edip yaramayanları tahrip ettiler.

PKK bu saldırı ve aramalarında, Diyarbekir Sıkıyönetim Askeri Cezaevi'ndeki gibi; O zamanın Sıkıyönetim Komutanı ve şimdiki Kara Kuvvetleri Komutanı Kemal Yamak ile işkenceci Yüzbaşı Esat Oktay Yıldıran'ın yöntemlerini aynen kullandılar.

Yunan Polisi, saldırılarda göz yummak suretiyle PKK'lileri korudu. Yaralanan arkadaşımızın hastahaneye kaldırılması isteklerini dinlemek bile istemedi. Üstelik saldırıya uğrayanları gözaltına alıp dövdü ve mahkemeye sevkederek cezalandırılmalarını sağladı.

Rızgari Avrupa Sekreterliği, Lavrion'daki PKK saldırısı üzerine Basına ve kamuoyuna bir açıklama yaptı. Türkçe ve Almanca yapılan açıklama:

BASINA VE KAMUOYUNA AÇIKLAMA!

Yunanistan'daki Lavrion Mülteci Kampı'ndaki PKK'liler, kampta kalan ve kendilerinden olmayan devrimci ve yurtseverlere saldırdılar.

DEV-YOL, PARTİZAN, RIZGARİ ve HALKIN KURTULUŞU taraftarlarına yönelen silahlı ve bıçaklı saldırı 22 Haziran gecesi başladı ve 23 Haziran günü öğleden sonraya kadar devam etti.

İlk haberlere göre yaralanan bir çok kişi var. Saldırıda ağır yaralanan bir arkadaşımız ise ameliyat edildi. Hayati tehlikesi devam ediyor. Saldırıya kampta kalan kadınlar da hedef oldu ve iki gün süreyle kilitli bir odada rehin tutuldular.

PKK saldırısında Yunan Polisi'nin doğrudan ve dolaylı yardımını gördü. Böylece; Yunan Polisine devrimcileri ihbarının ödülünü almış oldu.

Saldırıdan sonra olayı protesto için ölüm orucuna başlayan Rızgarici ve Partizancı beş kişi, Yunan Polisi tarafından gözaltına alındı.

Sömürgeci Türk devleti, Avrupa'daki devrimci ve yurtseverlerin siyasi çalışmalarından tedirginlik duymakta ve devamlı şikayet konusu yapmaktaydı. Avrupa'daki siyasi çalışmaları önlemek için her çareye başvuruyordu.

İşte böyle bir dönemde PKK devreye girerek, Avrupa kamuoyuna yönelik T.C. aleyhtarı siyasi çalışma yapan guruplara saldırmaya, çalışmaları provoke etmeye başladı.

PKK'nın bu tavrı, sömürgeci T.C.'nin taşeronluğuna soyunduğunun göstergesidir. Bu taşeronluk görevi nedeniyledir ki, bir çok yurtsever ve devrimciyi katletti ya da yaraladı.

Lavrion'daki saldırı ise, Avrupa Parlamentosu'nun "Türkiye'nin Ermeni Soykırımını ve Kürt Halkı'nın varlığını kabul etmesi" kararını aldığı günün ertesinde bilinçli olarak yapıldı. Saldırıyla, Avrupa Parlamentosu'nun Kürt Halkı ile ilgili aldığ karar etkisizleştirilmek istendi.

PKK'nın bu tavrını lanetliyor ve teşhir ediyoruz. PKK tabanını, eli yüzlerce devrimci ve yurtseverin kanına bulaşmış yöneticilerinin bu tür emirlerine karşı gelmeye çağırıyoruz.

PKK bu tavrını sürdürürken; dar gurup çıkarları içn PKK ile işbirliğini sürdürerek ona kan veren gurupları işbirliklerine son vermeye, halka ve devrimcilere karşı işlenen suçlara ortak olmamaya davet ediyoruz.

Yurtsever Halkımız,

Sömürgeci düşmanın öldürmek, yıllarca zindanlarda çürütmek istediği ve hayatını Kürdistan devrimine adamış kişilere kurşun sıkan PKK'yı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesinin bir ögesi görmeşiniz ve tecrit ediniz. Onlardan canlarına kıydıkları devrimci ve yurtseverlerin hesabını sorunuz. Unutmayınız ki, kör şiddet ve korku bir ulusal kurtuluş mücadelesinin yegâne aracı olamaz.

HİÇ BİR TEHDİT VE PROVOKASYON BİZİ YOLUMUZDAN DÖNDÜRMEYECEK!
KAHROLSUN SÖMÜRGECİ TAŞERONLUĞU!
YAŞASIN KÜRT HALKININ ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ!

RIZGARİ Avrupa Sekreterliği
23.6.1987

ÊRÎŞÊN PKK DIJÎ ŞOREŞGERAN DOMDIKE

ÊRÎŞÊN QAMPA MULTECIYAN LI LAVRIYONÊ

PKK 22 meha Pûşberê li Yewnanîstan bajarê Lavriyon di qampa multeciyan de êrîşê dilxwazên DEV-YOL, PARTÎZAN, HALKIN KURTULUŞ û RIZGARİ kir. PKK destpêkê da odeyên dilxwazên tevgerên din îşxal kirin û hemû kesî gazî *"Teslîmbûna ji bo ERNK"* kirin.

Di vê êrîşa PKK da hevalê me Bedrî, di heft ciyan da hat kêr kirin. Ewan di demekî ku kes li wir tunebû û bi komek mrovên xwe dest bi êrîş û xencerkirina Bedrî kirine. Hevalê me gelek xwîn wendakir û demekî dirêj nehistin rakin nexwaşxane. Ji ber vê yekê ji mirinê zehmet filitî. Bedrî, salên berê ji cardin di destên faşîstan hatibû birîndarkirin.

Piştî êrîşên 22 Puşberê endamên PKK cardin xwaringehê da bi kêr û şîşan êrîşê 3 hevalbendên Partîzan kirin û ev sê kes birîndar bûn.

Di dema êrîşe da endamên PKK, di odeyên şoreşgeran da ci ditin (*eşya, pirtûk, wesîqan û pere*) dest dan ser. Tiştên ji bo wan pewist bu li gel xwe birin êndîtir ji qetandin.

PKK di vê êrîşan û ode gerandinê da. Wek pergalên amirhêzên girtingeha leşkerî a Diyarbekîr ê û her niha ji komutanê hêzên êrdî Kemal Yamak û tehdager amirhêz Esat Oktay Yildiran kirin.

Di dema êrîşan da polêsên Yewnanî cavê xwe girtin û alîkariya PKK kirin. Gohnedan xwinherikandina birîndarê me. Li ser vî jî ên hatin birîndarkirin xistin bin ledanê û girtin bin cavan û wan sipartin dadgehê û ceza dan wan.

Li ser vê yekê derheqa êrîşên PKK, li Lawriyon Sekreterya Rizgari Ewropa daxuyanî -almanî û tirkî- bela kir.

Daxuyane bi zmanî kurdî li jêrê ye:

DAXUYANE JÎ BO RAYAGÎŞTÎ Û GOTARÊ

Li Yewnanîstan bajarê Lavriyonê di qampa multeciyan da PKK êrîşa bir ser kesên nejivan û bir ser şoreşger û welatparêzan.

Ev êrîşên şeva 22 Puşberê destpekir hêta roja piştînîvro 23 yê Puşberê domkir. Êrîş dijî di xwazên DVE-YOL, PARTÎZAN, RIZGARİ û HALKIN KURTULUŞU hatkirin.

Anegorê nuçeyan gelek mirov hatiye bîrîndarkirin. Hevalikî me jî xiter hatiye bîrîndarkirin û hilgirtinê bin emeliyatê. Xetara mirinê domdike.

Jin û zarok jî ji êrîşê zerar girtine û 2 roj bin cavanda di odeyên qampê da ji aliyê wan da hatine girtin.

PKK vê êrîşêda alîkariya rastarat û nependî ji polêsên Yewnanî sitand. Bi vî awayî nîşana îxbara şoreşgeran ji polêsên Yewnanî hilgirt.

Piştî buyêran 5 hevalên me û yên Partizan ji bo êrîşê protesto kirinê, dest bi nanexwarina mirinê kirin. Polêsên Yewnanî wan gir û xiste bincavan.

Xwîna Bedrî ku hate rijandin

Dewleta mêtîngeh a Tirk, ji xebata şoreşger û welatparêzan di Ewropa da neraziye. Herdem şîkayeta vê pirsgringê tîne holê. Ji bo vê xebata rêzanî ji holê rake, dest bi hêmû pergalan kiribu. Di vê dema hanê da, PKK, ket ser rê dijî, ên xebatê dijî dewleta Tirk dike û dijî xebata ji bo pişgirtina rayaamê Ewropî PKK, êrîş bire ser wana û xebatê prowaqê kir.

Ew tewra PKK, dide nîşandan ku xwe ji bo destkariya mêtîngeha hazirdike. Ji ber vê wezîfa hanê ye ku, PKK, gelek şoreşgeran kûşt an jî bîrîndar kiriye. Êrîşa Lavriyonê jî, di dema parlementoya Ewropî biryara "Dewleta Tirk qetlîama Ermeniya û hebûna gelê Kurd divêt qebul bike" girtibû vê demê da êrîş, bi zanatî hate kirin. Bi van êrîşan xwestin biryara parlementoya Ewropî di derheqa Kurda da bê puçkirin. Em van êrîşên PKK lanet dikin. Gazî welatparêzên nav PKK dikin: li hember rêberên destê wan bi xwîna sedan şoreşgeran hatiye şûştin seren xwe, dijî wan rakin. Pey wan neçin. Grupên ji bo menfaête xwe destbiratiya PKK dikin em bengî wen jî dikin û em dibejîn win jî nebin xwediyê qisas û qetilkirina welatpêrazan. Em we dahwetê destberdana vî kar û barî dikin

Gelê me yê welatparez,

Êw şoreşgerên bi salan di zîndanên dujmînê mêtîngehan da tên girtin û kuştin û êw şoreşgerên jiyana xwe ji bo şoreşa Kurdistanê fîda kirine bi destê PKK tên kuştin. Win PKK endamên têkoşîna rizgariya netewê Kurdistan nebînin û xwe jê dûrbixin. Ji PKK hêsabê kuştina şoreşgeran bipirsin. Tu car jî bîrnekin ku tenê gef, berizandin, tirs û şîddeta kor nabe çekên têkoşîna rizgariya netewî.

TU PROVAQASYONA Û GEF NIKARE ME
JI RÊYA ME WEGERÎNE
BIMRE DESTKARDETIYA METÎNGEHÎ
BIJÎ TÊKOŞÎNA RIZGARIYA GELÊ KURD

Sekreteriya Rızgari li Ewropa
23.06.1987

AMSTERDAM'DAKİ IRAK HAVA YOLLARI BÜROSU İŞGAL EDİLDİ!

Irak sömürgeci Baas rejiminin, Kürt Halkı'na kimyasal silahlarla saldırısı ve Kürt Halkı'nı zorla ve topluca sürgüne tabi tutuşunu protesto için Güney Kürdistan'lı örgütler (KDP-I, PUK (Yekitiya Niştiman), PASOK (KHP) ie RIZGARİ taraftarları, Hollanda'nın başkenti Amsterdam'daki Irak Hava yolları Bürosu'nu işgal ettiler.

İşgali gerçekleştirenler, işgal yerinde basına açıklama yaparak protesto eyleminin nedenlerini açıkladılar. Hollanda basını işgal eylemine geniş yer verdi.

BURO YA REYÊN BALAFIRA IRAQÊ LI AMSTERDAM HAT ÎŞXAL KIRIN

Ji bo protestokirina rejima BAAS a Iraqê, ku dijî Kurda çekên kimyevî bikartîne û îskana mecbûrî ve Kurdan sûrgun dike, tevgerên Kurdistana Başûr (KDPI,PUK, PASOK, PDGK-I) û em, RIZGARÎ li Hollanda li bajarê Amsterdam bûroya reyên balafira Iraqê îşxal kir.

Em bi vî kar û barî rabûn û me, li ciyê işxalê belavokan belavkır û sebebên işxalê diyarkir. Li ser vê yekê di gotarên Hollandî de bi firehî işxal cîh girt û hat diyarkirin.

Nûçeya işxalê di rojnama Het Parool de di 3 ê meha Pûşberê de derket.

BERLİN ÜNİVERSİTESİ'NDE KÜRDİSTAN PANELİ

Berlin Üniversitesi Öğrenci Birliği ile Kürdistan Komite'si, "KURDİSTAN" konulu bir panel düzenledi.

5 Haziran 1987 günü Berlin Üniversitesi'nde yapılan panele konuşmacı olarak Pogrom Dergisinden Alexander Sternberg ile Kürdistan'ın her parçasından birer konuşmacı davetliydiler.

Güney-Doğu Kürdistan (İran)'dan Ahmad ESKANDARİ, Güney Kürdistan (Irak)'dan N.N. (katılamadı), Güney Kürdistan (Suriye)'dan Farhad İBRAHİM'in konuşmacı olarak katıldığı panele Kuzey Kürdistan (Türkiye)'dan ise arkadaşımız S.Büsse katıldı.

Berlin Üniversitesi öğrencilerinin katıldığı panelde Kürdistan'ın yakın tarihi, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadeleleri, sömürgeci devletlerin uygulamaları ile Türk Devleti'nin Güney Kürdistan'ı bombalaması konuları işlendi.

PANELA UNIVERSÎTA BERLÎN LI SER KURDISTAN

Yekîtiya xwendevanên Universîta Berlîn û Komîta Kurdistan lı ser rewşa Kurdistan panelek pêkanin. Di roja 5 ê, meha Puşberê 1987 an de dest bi panelê hat kirin. Ji bo gotarê panelê ji her çar perçên Kurdistan mırovek û ji kovara Pogrom jî Alexander Sternberg hatibûn dawet kirin.

Ji Kurdıstana rojhilat (İran) Ahmad ESKANDARİ, ji Kurdistana başûr (Iraq) N.N.(beşdar nebûbû), ji Kurdistana başûrê-rojava (Suriyê) Ferhad IBRAHÎM û ji Kurdıstana bakûr (Tirkiyê) hevalê me S.Büsse ji bo goftugoyê beşdarbûn. Di vê panela ji bo xwendevanên Universîta Berlîn de gotarvanan, dîroka Kurdıstan,têkoşîna netewê Kurd, kirinên dewletên metingeh û êrîş û bombe barandina dewleta Tirk lı ser Kurdistana başûr anîn ziman.

PADERBORN ÜNİVERSİTESİ'NDE "ENTERNASYONAL KÜLTÜR GECESİ"

Paderborn Üniversitesi Öğrenci Derneği'nin düzenlediği "Enternasyonal Müzik, Kültür ve Eğlence Gecesi"ne çeşitli ulusların müzik ve folklor grupları katıldı.

Kürdistan'dan ise geceye KOMA RIZGARİ müzik grubu ile Osnabrück Kültür Merkezi folklor ekibi katıldı ve birbuçuk saatlik bir program sundular.

Geceye katılan Kürdistan'lı ve Filistin'li gruplar, programlarına başlamadan önce seyircilere ülkeleri ve ülkelerindeki yaşam ve mücadele ile ilgili bilgi sundular.

Coşkulu bir şekilde izlenen Kürt Folklor gösterisine, salondakilerin de katılmasıyla; gösteri, sahneden salona taştı.

Gecede ayrıca arkadaşlarımız yayınlarımızın sergilendiği bir stand da açtılar.

DI UNIVERSÎTA PADERNBORNÊ DE "ŞEVA ÇANDA ÎNTERNASYONALÎ"

Bi amadekariya Komela Xwendekarên Universîta Padernbornê şeva şahiya enternasyonalîzm, muzik û çand hat çêkirin. Beşdarbûna cûrbecûr komên netewan bi muzik û folklor pirozkirin. Ji Kurdistan Koma Rızgari û folklora Navendiya Çanda Kurdistan a Osnaburk beşdarbûn û 1 saet û nîv program çêkir.

Dı şevê de grubên Kurdistan û Filistîna beriya programên xwe, li ser têkoşînên û jiyanên welatên xwe mêvanan agahdar kirin.

Ji aliyê mêvanan da muzik û govenda Kurdî gelek hat êcibandin û bi mêvanan ra govend di salonê de hat leyistin.

Ji cîhkî de jî, mase hat vekirin.

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN'DAKİ CEZAEVİ DİRENİŞLERİNİ DESTEKLİYORUZ.

Türkiye ve Kürdistan'daki çeşitli cezaevlerinde işkenceye, zulme ve baskılara karşı, devrimcilerin başlattığı direnişleri destekliyoruz.

Diyarbekir, Malatya ve Metris Cezaevlerinde bulunan tüm arkadaşlarımız direnişlerin içinde oldular.

Avrupa'daki arkadaşlarımız da bu haklı direnişleri destekleyen eylemlere katıldılar. Çeşitli cezaevlerindeki ölüm oruçları ile açlık grevlerini desteklemek amacıyla Atina'da üniversite önünde düzenlenen ve Yunan halkı ile turistlerin büyük ilgisini çeken açlık grevi yapıldı. Bu eyleme Rızgarici arkadaşlarımızdan başka, Partizan, Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol taraftarları da katıldılar.

İsviçre'deki arkadaşlarımız ise, tutuklulara yardım için, İsviçreli'lerle birlikte bir insiyatif oluşturdular. Açtıkları banka hesabına yapılan bağışları cezaevlerindekilere iletmektedirler.

Tüm arkadaşlarımızı, devrimcileri, yurtseverleri ve demokratları cezaevlerindeki devrimcileri desteklemeye onlara yardım etmeye çağırıyoruz. Aşağıdaki banka hesabına gönderilen paralar arkadaşlara iletilecektir.

Solidaritat mit Gefangenen in Kurdistan
Konto Nr: 40-5223-7 / Basel-SCHWEIZ

EM PIŞTGIRIYA BERXWEDANÊN GIRTÎXANAN LI TIRKIYÊ Û KURDISTANÊ DIKIN

Em, piştgiriya berxwedanên şoreşgeran li dijî êşkence, zilm û zordestiyê di girtîxanên Tirkiyê û Kurdistanê de dikin. Hevalên me, li girtîxanên Diyarbekir, Melatye û Metrîsê di nav berxwedanan de bûn.

Hevalên me li Ewrupa, ji bo piştgiriya berxwedanan, beşdarê gelek çalakiyan(eylem) bûn. Ji bo piştgiriya rojiya mirinê û greva birçîbûnê girtiyan; li paytexta Yunanîstanê li pêş Üniversiteya Atîna li gel hevalên Rızgari, hevalên Partizan, Halkın Kurtuluşu û Dev-Yol greva birçîbûnê çêkirin. Bala gelê Yunan û turîstên biyanî hat kişandin.

Hevalên me li İsviçre(Swîss) jî, li gel swîssriyan komîteyek damezirandin û bi hev re ji bo alîkariya girtiyan li banka hesabek hat vekirin.

Em, bangî hemû hevalan, mirovên welatpxarêz, demokrat û şoreşgeran dikin, ku piştgirî û alîkariya şoreşgerên girtî bikin.

Pereyên ku li ser hesaba jêrîn bê şandin wê bigîhîje destê hevalên girtî.

Solidaritat mit Gefangenen in Kurdistan, Konto Nr: 40-5223-7,Basel/Schweiz

KÜRDİSTAN KÜLTÜR MERKEZİ'NİN ÇALIŞMALARINA TÜRK KONSOLOSU'NUN PROTESTOSU

Osnabrcük Şehir Yabancılar Meclisi, Federal Almanya'da işçi bulunduran ülkelerin konsolosluk temsilcileri ile birlikte *"Yabancı Sorunları"* konulu bir toplantı düzenledi. 28.Eylül.1987 günü yapılan toplantıyı, Türk Konsolosluğu protesto ederek katılmadı.

Münster'deki Türk Konsolosu, toplantı düzenleyenlere ve Yabancılar Enformasyon Büro'suna gönderdiği yazıda:

"1-Yılardır Osnabrück Yabancılar Haftası radikal örgütlerce yönetiliyor, program yapmalarına ve yürütmelerine izin veriliyor.

2-Bu yıl yapılan Şehir Yabancılar Meclisi seçimlerine bir kişi Kürdistan Kültür Merkezi(Kurdistan Kultur Zentrum) adına aday oluyor ve seçiliyor. Bunların hepsi basında ve yazışmlarda yer alıyor. Şehir idaresi ise bunlara izin veriyor." diyerek toplantıya katılmayacaklarını belirtti.

Öte yandan her yıl çeşitli etkinliklerle Osnabrück Yabancılar Haftası'na katılan Kürdistan Kültür Merkezi, bu yıl Türk Kültür Derneği adlı faşist bir örgütün katılmasına olanak tanıyan örgüt ve kuruluşları protesto ederek etkinliklere katılmadı.Osnabrück'teki çeşitli devrimci ve demokratik kuruluşlarla durumu kınayan ortak bir bildiri yayınlandı. Ayrıca çeşitli ülke konsolosluklarının ya da temsilcilerinin katıldığı ve Türk Konsolosu'nun katılmaktan çekindiği *"Yabancı Sorunları"* adlı toplantının yapıldığı Salonun önüne Kürtçe ve Almanca flamalar asıldı ve bildiri yayınlayan örgütlerle ortak protesto gösterisi yapıldı.

ite und Ab-
ı den Ge-
ehörten au-
ıen der ein-
Falle einer
ıerkennung
beruflicher
e der mut-
ıterricht in
ik. Harsche
bei seitens
rger an der
g. Sie müsse

Bei der überzweistündigen Veranstaltung fehlten neben dem marokkanischen auch ein türkischer Vertreter, der, wei es hieß, wegen kurdischer Aktivitäten in Osnabrück, abgesagt habe. Vor den Toren der Stadthalle gab es noch einmal Protest gegen die Einladung des als rechtsextremistisch eingestuften „Türkischen Kulturvereines" zur Beteiligung an der

KKZ'nin eylemine yer veren Alman gazetesinin küpürü

"Yaşasın Kürdistan'ın Bağımsızlığı" ve "Türk ordusu Kürdistan'dan Defol!" yazılı flamalar, dağıtılan bildiri ve yapılan gösteriyle, Almanların ve yabancı ülke temsilcilerinin dikkatleri Kürdistan üzerine çekildi.

Tüm bu eylemler ve türk Konsolosu'nun toplantıyı protesto edişi *Neu Osnabrücker Zeitung* adlı gazetede haber olarak çıktı.

JI XEBATÊN NAVENDIYA ÇANDA KURDİSTANÊ RE PROTESTOYA BALYOZXANA TIRK.

Meclîsa Biyaniyan a Bajara Osnabrück li gel balyozxaneyên welatên ku karkerê wan li Elmanya Rojawa hene, li ser *"Pirsên Biyaniyan"* civînekî pêk anî. Lê Balyozxane ya Tirk vê civînê protesto kir û di civînê de beşdar nebû. Civîn di 28 ê Îlonê de hat çêkirin.

Balyozxana Tirk li Münsterê Bûroya Informasyonê Biyaniyan û amadekarên civînê re nivîsekî şand. Di vê nivîsê de tê gotin:

"1-Bi salan e ku Hefte Biyaniyan li Osnabrück ji alî rêxistinên radîkal ve tê organîzekirin. Û ew program çêdikin.

2-Îsal jî di hilbijartina Meclîsa Biyaniyan a Bajarê de mirovek jî bi navê Navendiya Çanda Kurdistanê (Kurdıstan Kultur Zentrum) hatiye hilbijartin. Ev di rojnaman de û di nivîsandinên fermî de cîh digre. Birêwebirên bajar jî destûr dide wan"

Wekî din, Navendiya Çanda Kurdistanê ku her sal beşdarê Hefte Biyaniyan dibû, îsal, beşdarbûna komelek faşîst a Tirk, protesto kir û beşdarê hefte nebû. Rêxistinên demokrat û şoreşger yên Elman li Osnabrück li gel Navendiya Çanda Kurdistanê belavokekî derxistin, beşdarbûna komela faşîst a Tirk protestokirin.

Her wisa, van rêxistinan li pêş salona civînê ku nûnerê gelek welatan hazirbûn, protestoyek çêkirin. Pankartên Elmanî û Kurdî vekirin. Bi druşmên(Şîarên) **"BIJÎ SERXWEBÛNA KURDISTANÊ"**, **"ORDIYA TİRK JI KURDISTANÊ DERKEVE"** û belavkirina belavokan bala nûnerên Elman û biyaniyan li ser pirsa Kurdistanê hat kişandin. Van çalakiyên Navendiya Çanda Kurdistanê û protestoya Balyozxana Tirk bi giştî di rojnama NEU OSNABRÜCKER ZEİTUNG de derketin.

MİLLİYET GAZETESİNE AÇIKLAMA

Milliyet Gazetesi muhabirlerinden Rafet Ballı, bizimle ilişki kurarak "PKK'nın eylem yaptığı Siirt-Hakkari bölgelerinde inceleme yaptım, örgüt olarak bu alanlarda PKK ile rekabet etmediğiniz halde size karşı niye bu kadar suçlama ve fiili saldırı var?" diye yöneltiği soruya verdiğimiz cevap, Milliyet'te kısaltılarak yayınlandı.

Milliyet Gazetesi'nden Rafet Ballı'ya gönderilen açıklamayı aynen sunuyoruz.

Detaylarına girmeden bu soruyu şöyle cevaplabilirim:

Türk Devleti'nin resmi ideolojisine kimliğini veren militarist bürokratik gericilik, her on yıldabir Türkiye'de ilerici, devrimci güçleri, marksist solu ve tabii Kürdistanlı yurtsever-demokrat güçleri imha etmeyi bir gelenek haline getirdi.

12 Eylül rejimi bunu bir kez daha denedi, ve devrimcilerin canına kastetti.

12 Eylül'ün tasarrufları devrimci saflarda ağır tahribatlar yarattı ama, bunları yok edemedi.

Şimdi aynı görevi PKK devralmış görünüyor.

PKK'ın son dönemlerde özellikle RIZGARİ'yi hedef seçmesi de, bu görev içinde bilinçli bir seçmedir. Şu kadarını belirtmek gerekir: RIZGARİ, Kürdistan Devrimi'ni omuzlayacak deneyli önderlere sahip istikrarlı bir kadro hareketidir. Orta-Doğu'daki kaos'a bulaşmamış bir siyasettir ve önüne Ulusal Kurtuluşu başa götürecek ***devrimci önderliğin*** *inşasını koymuştur. Bu da Orta-Doğu'daki karanlık güçleri, -ki PKK'nin bu güçlerin elinde bir suikast örgütü haline getirildiğini bu gün artık herkes biliyor- ve bu arada Türkiye'nin efendilerini şiddetli bir biçimde rahatsız etmektedir.*

Türkiye'nin efendileri sol'daki devlet partileri eli ile devrimci önderliğin inşasına karşı ideolojik barajlar kurmayı denemiş, başaramamıştır. O kadar ki, bu gün Türkiye'de artık Aziz Nesin gibileri bile Kürtlerden söz etme gerçeği ile yüzyüze gelmişlerdir.

İdeolojik düzeyde yolunu açan devrimci önderliğin önüne şimdi PKK'yı dikmeye çalışıyorlar. PKK da bu işe pek hevesli görünüyor. Bu bağlamda PKK'nın RIZGARİ'ye saldırması ***tüm anti-sömürgeci güçlerin tek bir genel taaruz cephesi****'nde birleşmesini engelleme eylemidir. Bilinçli bir seçmedir.*

PKK bu işi yapabilmek için saldırı timlerini ikna etmek zorunda. Bu nedenle de bayağı küfürlerle, yalan ve inkarla ahlaki düzeyi oldukça düşük bir karalama kampanyası sürdürüyor. Ama açık olan şu ki, politikada yalan, kendine güvensizliğin, korkaklığın ve ikiyüzlülüğün ifadesidir.

Bu karalama ve küfürlere karşı söylenecek fazla bir şey yok. Çünkü, RIZGARİ kadroları 25 yıllık politik pratikleri ile hayat içinde aklanmış bir geçmişe sahiptirler. RIZGARİ tarihinde ihanet ve teslimiyet yoktur.

Sorunuzu kısaca ancak böyle cevaplıyabildim.

Teşekkür ederim.

Ruşen ARSLAN
Rızgari Avrupa Sekreterliği
1987 09 05

Navnîşan • Adress; Postlagerkarte 016217 B, 4100 Duisburg 1, BRD

www.netewe.com